

Τζωρτζ Σόρος, ο αυτοκρατορικός μάγος

Ανοιξη 2002
Covert Action Quarterly

«**ΝΑΙ, ΔΙΑΘΕΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ**... ο σκοπός μου είναι να γίνω η συνείδηση του πλανήτη». Δεν πρόκειται για μια περίπτωση ναρκισσιστικής διαταραχής· αφορά το πώς ο **Τζωρτζ Σόρος** επιβεβαιώνει το κύρος της ηγεμονίας των Ηνωμένων Πολιτειών επάνω στον σημερινό κόσμο. Τα ιδρύματα και οι οικονομικοί μηχανισμοί του Σόρος είναι εν μέρει υπεύθυνα για την πτώση των καθεστώτων στην Ανατολική Ευρώπη και την πρώην Σοβιετική Ένωση. Τα ίδια δίκτυα έχουν απλώσει τα πλοκάμια τους στην Κίνα. Ο Σόρος έπαιξε επίσης καθοριστικό ρόλο στη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας. Ο ρόλος του αυτοαποκαλούμενου και ως «φιланθρωπού» είναι να ενισχύει τις ιδεολογικές εκφράσεις της παγκοσμιοποίησης και της Νέας Τάξης Πραγμάτων προωθώντας παράλληλα το οικονομικό του συμφέρον. Οι εμπορικές και «φιλανθρωπικές» δραστηριότητες του Σόρος είναι μυστικές, αντιφατικές και ταυτόχρονα συγκλίνουσες.

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΣΟΡΟΣ

Ο Σόρος έχει ηγετικό ρόλο στο *Council of Foreign Relations* (Συμβούλιο των Διεθνών Σχέσεων), στο *Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ* (World Economic Forum) και στο *Παρατηρητήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα* [Human Rights Watch (HRW)]. Το 1994, έπειτα από μια συνάντηση με τον φιλόσοφο και μέντορά του, τον σερ **Κάρλ Πόππερ**, ο Σόρος έδωσε εντολή στις επιχειρήσεις του να επενδύσουν στον τομέα των τηλεπικοινωνιών της Κεντρικής και της Ανατολικής Ευρώπης. Η Ομοσπονδιακή Διοίκηση των Ραδιοηλεκτρονικών Μέσων της Τσεχίας δέχθηκε την προσφορά του να αναλάβει και να χρηματοδοτήσει τα αρχεία του «Ράδιο Ελεύθερη Ευρώπη». Ο Σόρος μετέφερε τα αρχεία στην Πράγα και ξόδεψε πάνω από 15 εκατομμύρια δολάρια για να τα συντηρήσει¹. Τώρα, ένα ιδρυμά του διοικεί το, δημιουργημένο από την CIA, σταθμό Ράδιο «Ελεύθερη Ευρώπη»/ Ράδιο «Ελευθερία», το οποίο έχει επεκταθεί πλέον στον Καύκασο και την Ασία². Επίσης, ο Σόρος είναι ο ιδρυτής και ο χρηματοδότης του *Ιδρύματος Ανοιχτής Κοινωνίας* (*Open Society Institute*), ενώ ίδρυσε και συντηρεί τη *Διεθνή Ομάδα Κρίσης* (*International Crisis Group* – ICG) που, μεταξύ άλλων, έπαιξε ενεργό ρόλο στη διάλυση

της Γιουγκοσλαβίας. Τέλος, ο Σόρος συνεργάζεται ανοιχτά και με το αμερικανικό *Ίδρυμα για την Ειρήνη* (Institute of Peace) – που ελέγχεται από την CIA.

Επενδύει σε ορισμένους από τους παγκόσμιους ηγέτες και αυτοί του ανταποδίδουν την εμπιστοσύνη τους. Σχετιζόταν στενά με τον **Χένρυ Κίσινγκερ**, τον **Βάκλαβ Χάβελ** και τον Πολωνό στρατηγό **Γιαρουζέλσκι**. Υποστηρίζει τον **Δαλί Λάμα**, του οποίου το ινστιτούτο έχει την έδρα του στο Πρεσίντιο του Σαν Φρανσίσκο, όπου επίσης στεγάζεται και το ίδρυμα του στενού φίλου του Σόρος, **Μιχαήλ Γκορμπασώφ**³.

Τον Φεβρουάριο του 2002, όταν οι αντι-παγκοσμιοποιητικές δυνάμεις πάγωσαν στους δρόμους της Νέας Υόρκης, έξω από το ξενοδοχείο Waldorf-Astoria, ο Σόρος ήταν μέσα απευθυνόμενος στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ. Ενόσω η αστυνομία απωθούσε τους διαδηλωτές πίσω από τους μεταλλικούς φράκτες της Park Avenue, ο Τζωρτζ Σόρος ξεδίπλωνε μέσα στο συνέδριο τις αρετές της «ανοιχτής κοινωνίας» μαζί με τους **Ζμπίγκνιου Μπρεζίνσκι**, **Σάμουελ Χάντιγκτον**, **Φράνσις Φουκουγιάμα** και άλλους.

Ποιος είναι ο Τζωρτζ Σόρος

Ο Τζωρτζ Σόρος γεννήθηκε στην Ουγγαρία το 1930 από Εβραίους γονείς, οι οποίοι είχαν απομακρυνθεί τόσο πολύ από τις ρίζες τους ώστε μπόρεσαν να ταξιδέψουν ακόμη και στη ναζιστική Γερμανία⁴. Ο Σόρος έζησε στην Ουγγαρία υπό την κατοχή των Ναζί, αλλά μετά τον θρίαμβο των κομμουνιστών μετακόμισε στην Αγγλία το 1947. Εκεί, εντάχθηκε στον κύκλο του φιλόσοφου Καρλ Πόππερ, στη *London School of Economics*. Ο **Πόππερ** υπήρξε σφοδρός πολέμιος του κομμουνισμού και η διδασκαλία του διαμόρφωσε τη βάση των πολιτικών αντιλήψεων του Σόρος. Δεν υπάρχει σχεδόν κανένας λόγος, άρθρο ή βιβλίο του Σόρος που να μην αναφέρεται στην επίδραση του Πόππερ.

Ο Πόππερ, ο οποίος τιμήθηκε με τον τίτλο του ιππότη το 1965, ήταν ο εμπνευστής της έννοιας της «Ανοιχτής Κοινωνίας», από όπου έχουν πάρει και το όνομά τους τα ιδρύματα του Σόρος. Οι υποστηρικτές του Πόππερ επαναλαμβάνουν τα λόγια του σαν αληθινούς πιστούς. Η φιλοσοφία του Πόππερ συνοψίζει τον δυτικό ατομικισμό. Ο Σόρος έφυγε από την Αγγλία το 1956 και προσλήφθηκε στην Γουόλ Στρήτ όπου, κατά τη δεκαετία του 1960, επινόησε τα Hedge Funds (επενδυτικά κεφάλαια υψηλού ρίσκου, κάλυψης του κινδύνου που προέρχεται από τη μεταβλητότητα των επιτοκίων, των τιμών συναλλάγματος και των τιμών των μετοχών και ομολόγων).

Ο Σόρος οργάνωσε το **Quantum Fund** το 1969 και άρχισε να κερδοσκοπεί επάνω στις νομισματικές ισοτιμίες. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1970, οι οικονομικές του δραστηριότητες μετατοπίστηκαν στην «εναλλαγή μακροχρόνιων και βραχυπρόθεσμων επενδύσεων... Ο Σόρος κέρδισε τόσο από την άνοδο των τιμών των ακινήτων όσο και από την κατάρρευσή τους. Κάτω από την 20ετή διαχείριση του Σόρος, η Quantum πέτυχε το εντυπωσιακό ποσοστό κέρδους 34,5% επί των επενδύσεων ανά έτος.

Ο Σόρος έγινε διάσημος από τη νομισματική κερδοσκοπία... Το 1997, είχε την σπάνια τιμή να γίνει ο στόχος των δημόσιων καταγγελιών του πρωθυπουργού της Μαλαισίας, *Μαχατίρ Μοχαμάντ*, για τη συμμετοχή του στις κερδοσκοπικές επιθέσεις εναντίον του νομίσματος της χώρας αυτής»⁵.

Μέσα απ' αυτές τις παράνομες οικονομικές ραδιουργίες, ο Σόρος έγινε πολυ-δισεκατομμυριούχος. Οι εταιρείες του ελέγχουν ακίνητα στην Αργεντινή, τη Βραζιλία και το Μεξικό, καθώς και τράπεζες στη Βενεζουέλα, ενώ διακρίνονται ιδιαίτερα στην ανταλλαγή νομισμάτων, ενισχύοντας έτσι την εντύπωση ότι οι υψηλόβαθμοι φίλοι του Σόρος τον βοηθούν στις οικονομικές του δραστηριότητες, αποκομίζοντας πολιτικά και οικονομικά κέρδη⁶.

Ο Τζωρτζ Σόρος κατηγορήθηκε για την καταστροφή της ταϊλανδέζικης οικονομίας το 1997⁷. Ένας ακτιβιστής από την Ταϊλάνδη δήλωσε: «Θεωρούμε τον Τζωρτζ Σόρος ένα είδος δράκουλα που ρουφάει το αίμα των λαών»⁸. Οι Κινέζοι τον αποκαλούν «**κροκόδειλο**» επειδή οι οικονομικές και ιδεολογικές επεμβάσεις του στην Κίνα ήταν τόσο ακόρεστες, αλλά και επειδή οι κερδοσκοπικές του δραστηριότητες του απέφεραν εκατομμύρια δολάρια καθώς διέλυε την ταϊλανδέζικη και την μαλαισιανή οικονομία⁹.

Σε μια περίπτωση, ο Σόρος κέρδισε ένα δισεκατομμύριο δολάρια μέσα σε μια μέρα κερδοσκοπώντας (μια λέξη την οποία αποστρέφεται) με την αγγλική λίρα. Αντιμετωπίζοντας την κατηγορία ότι «με το να κερδοσκοπεί έναντι της στερλίνας, βγάζει λεφτά από τους Βρετανούς φορολογούμενους», δήλωσε: «Όταν κερδοσκοπείς στις διεθνείς χρηματαγορές, είσαι απελευθερωμένος από τους ηθικούς φραγμούς που αντιμετωπίζει ένας συνηθισμένος επιχειρηματίας. Προσωπικά, όταν ασχολούμαι με τις διεθνείς χρηματαγορές, **δεν με απασχολούν** ηθικής φύσεως ζητήματα»¹⁰.

Ο Σόρος έχει μια σχιζοφρενική τάση απ' τη μια ν' αγωνίζεται να αυξήσει τα πλούτη του και από την άλλη να προσπαθεί να πλασάρει μια πολύ καλή εικόνα του εαυτού του προς τα έξω:

«Οι έμποροι των νομισμάτων κάθονται στα γραφεία τους και πωλούν τα χρήματα του Τρίτου Κόσμου σε μεγάλες ποσότητες. Οι συνέπειες της νομισματικής αστάθειας της αγοράς στους ανθρώπους που ζουν σ' αυτές τις χώρες είναι ένα ζήτημα που δεν απασχολεί ούτε θα απασχολήσει ποτέ το μυαλό τους. Έχουν μία δουλειά να κάνουν. Απλά, αν σταματήσουμε λίγο για να σκεφτούμε, θα πρέπει να αναρωτηθούμε το αν αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να ρυθμίζουν τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων.»¹¹

Ο Σόρος ήταν που έσωσε την υπόληψη του **Τζωρτζ Γ. Μπους**, όταν, από τη θέση του διευθυντή, είχε οδηγήσει μία εταιρεία εξερεύνησης πετρελαίου σε χρεωκοπία. Ο Σόρος, ιδιοκτήτης εκείνη την περίοδο της εταιρείας Harken Energy, εξαγόρασε ένα μεγάλο κομμάτι του μετοχικού κεφαλαίου που υποτιμάτο, λίγο πριν η εταιρεία καταρρεύσει. Μ' αυτήν την κίνηση, ο μελλοντικός πρόεδρος των Η.Π.Α. είχε εκταμιεύσει τότε σχεδόν ένα εκατομμύριο δολάρια. Ο Σόρος δήλωσε ότι λειτουργήσε έτσι προκειμένου να αγοράσει «πολιτική επιρροή»¹². Ο Σόρος είναι επίσης μεγαλομέτοχος στο κακόφημο *Carlyle Group*. Ιδρυθείσα το 1987, «η μεγαλύτερη εταιρεία χρηματοδότησης μη εισηγμένων στο χρηματιστήριο εταιρειών στον κόσμο», με

ενεργητικό άνω των 12 δισεκατομμυρίων δολαρίων, διοικείται από «μια σειρά πρώην ηγετών των Ρεμπουπλικάνων», από τον **Frank Carlucci** (Φρανκ Καρλούσι) της CIA μέχρι τον πρώην διευθυντή της CIA, Τζωρτζ Μπους τον πρεσβύτερο. Η Carlyle αποκομίζει τα περισσότερα κέρδη της από τις πολεμικές δαπάνες.

Ο εγωπαθής φιλόanthρωπος

Το 1980, ο Σόρος άρχισε να χρησιμοποιεί τα εκατομμύριά του για να επιτεθεί εναντίον του ανατολικού μπλοκ. Χρηματοδότησε όποιο άτομο ήταν διατεθειμένο να συνεργαστεί μαζί του. Η πρώτη επιτυχία του ήταν στην Ουγγαρία, όπου ανέλαβε τη σύσταση εκπαιδευτικών και πολιτιστικών θεσμών που θα υπονόμειαν τα αντίστοιχα όργανα του υπαρκτού σοσιαλισμού. Ο δρόμος του πέρασε μέσα από την ουγγρική κυβέρνηση. Ύστερα, ο Σόρος επεκτάθηκε στην Πολωνία, όπου συνέβαλε στη χρηματοδοτούμενη από την CIA επιχείρηση της «Αλληλεγγύης» και την ίδια χρονιά δραστηριοποιήθηκε στην Κίνα. Στην συνέχεια ήλθε η σειρά της Σοβιετικής Ένωσης.

Δεν είναι τυχαίο ότι, την ίδια εποχή, η CIA είχε δραστηριοποιηθεί σε όλες αυτές τις χώρες. Οι σκοποί της υπηρεσίας ταυτίζονταν με τους σκοπούς του **Ταμείου για την Ανοιχτή Κοινωνία**: επρόκειτο για την αποσύνθεση του σοσιαλισμού. Στη Νότια Αφρική, η CIA αναζήτησε συνεργάτες ανάμεσα στους κύκλους των αντικομμουνιστών διαφωνούντων. Στην Ουγγαρία, την Πολωνία και την ΕΣΣΔ, η CIA, με τη συνεργασία του **Εθνικού Ιδρύματος για την Δημοκρατία (National Endowment for Democracy)**, τα συνδικάτα της **AFL-CIO**, την **USAID** και άλλους οργανισμούς, υποστήριξε και οργάνωσε αντικομμουνιστές από τους ίδιους κύκλους που σχετίζονταν με το **Ταμείο για την Ανοιχτή Κοινωνία** του Σόρος. Όπως είπε ο Σόρος: «Σε κάθε χώρα, προσέγγισα έναν αριθμό ανθρώπων – από τους οποίους άλλοι ήταν ηγετικές φυσιογνωμίες και δημόσια πρόσωπα και άλλοι λιγότερο γνωστοί – που συμμερίζονταν τα πιστεύω μου»¹³. Το **Ίδρυμα για την Ανοιχτή Κοινωνία** διοργάνωσε συνέδρια με τη συμμετοχή αντικομμουνιστών Τσέχων, Σέρβων, Ρουμάνων, Ούγγρων, Κροατών, Βόσνιων και Κοσοβάρων¹⁴. Η διευρυνόμενη επιρροή του έδωσε τροφή στις υποψίες ότι λειτουργεί στα πλαίσια του συμπλέγματος των μυστικών υπηρεσιών των Η.Π.Α. Το 1989, η **Ουάσιγκτον Ποστ** ανέφερε ότι αξιωματούχοι της κινέζικης κυβέρνησης είχαν κατηγορήσει τον Σόρος από το 1987, ότι το **Ίδρυμά του για την «Μεταρρύθμιση και το Άνοιγμα της Κίνας» (Soros' Fund for the Reform and**

1. "Sir Karl Popper in Prague, Summary of Relevant Facts Without Comment" http://www.lf3.cuni.cz/aff/p1_e.html.

2. Ράδιο Ελεύθερη Ευρώπη/Ράδιο Ελευθερία, Υπερκαυκασία/Κεντρική Ασία. Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.rferl.org.

3. Lee Penn, "1999, A Year of Growth for the United Religions Initiative". <http://ad.doubleclick.net/adi/N1684.TMP3/B1030723.3;sz=720x300;ord=6249?>

4. George Soros, *Soros on Soros, Staying Ahead of the Curve* (Νέα Υόρκη: John Wiley, 1995), σελ. 26.

5. Theodore Spencer, "Investors of the Century", περιοδικό *Fortune*, Δεκέμβριος 1999.

6. Jim Freer, "Most International Trader George Soros", *Latin Tradecom*, Οκτώβριος 1998, <http://www.latintrade.com/newsite/content/archives.cfm?StoryID=473>.

7. Busaba Sivasomboon, "Soros Speech in Thailand Canceled", AP wire, 28 Ιανουαρίου 2001.

8. Sivasomboon.

9. George Soros, *The Asia Society Hong Kong Center Speech*, www.asiasociety.org/speeches/soros.

10. Soros on Soros, pill.

11. George Soros, *Open Society: Reforming Global Capitalism* (Νέα Υόρκη: Public Affairs, 2000).

12. David Corn, "Bush and the Billionaire. How Insider Capitalism Benefited W.", *The Nation*, 17 Ιουλίου 2002

13. Soros on Soros, σελ. 122-25.

14. Agence France-Presse, 8 Οκτωβρίου 1993.

Opening of China) είχε σχέσεις με τη CIA¹⁵.

Καταλαμβάνοντας τη Μόσχα

Μετά το 1990, οι χρηματοδοτήσεις του Σόρος στόχευαν στο εκπαιδευτικό σύστημα της Ρωσίας, παρέχοντας μια σειρά **σχολικών εγχειριδίων** σε όλη τη χώρα¹⁶. Πράγματι, ο Σόρος διασφάλισε την αποδοχή της προπαγάνδας του **Ιδρύματος της Ανοιχτής Κοινωνίας** από μια ολόκληρη γενιά της ρωσικής νεολαίας. Τα ιδρύματά του κατηγορήθηκαν ότι επεδίωκαν ν' αποκτήσουν τον έλεγχο του ρωσικού χρηματιστικού συστήματος, ότι οργάνωσαν τις ιδιωτικοποιήσεις αλλά και τις ξένες επενδύσεις στη χώρα. Οι Ρώσοι¹⁷ αντέδρασαν οργισμένα στην ανάμειξη του Σόρος. Οι κατηγορίες εναντίον του Σόρος και των άλλων αμερικανικών ιδρυμάτων υποστήριζαν ότι ο στόχος αυτών των ελιγμών ήταν να «υπονομεύσουν τη Ρωσία ως κράτος ικανό να ανταγωνιστεί τη μόνη υπερδύναμη που απέμεινε στον κόσμο»¹⁷. Οι Ρώσοι άρχισαν να υποψιάζονται τον Σόρος για διασυνδέσεις με την CIA. Ο μεγαλοεπιχειρηματίας Μπόρις Μπερεζόφσκι δήλωσε ότι: «Κόντεψα να λιποθυμήσω όταν άκουσα, πριν από μερικά χρόνια, ότι ο Σόρος ήταν πράκτορας της CIA»¹⁸. Η άποψη του Μπερεζόφσκι ήταν ότι ο Σόρος και η Δύση είχαν «φοβηθεί την ισχυροποίηση του ρωσικού κεφαλαίου».

Εάν το οικονομικό και πολιτικό κατεστημένο των Η.Π.Α. φοβήθηκε τον οικονομικό ανταγωνισμό της Ρωσίας, ο καλύτερος τρόπος για να την ελέγξουν ήταν το να κυριαρχήσουν στα ρώσικα ΜΜΕ, την εκπαίδευση, τα ερευνητικά και επιστημονικά ιδρύματα. Αφού ξόδεψε περίπου 250 εκατ. δολάρια για τη «μεταρρύθμιση των οικονομικών και των ανθρωπιστικών επιστημών στα Λύκεια και τα πανεπιστήμια», ο Σόρος ίδρυσε το **Διεθνές Ίδρυμα για την Επιστήμη** διοχετεύοντας άλλα 100 εκατ. για παρόμοιους σκοπούς¹⁹. Η ρώσικη «Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Αντικατασκοπείας» (FSK) κατηγορήσε για «κατασκοπεία» τα ιδρύματα του Σόρος που έδρευαν στη Ρωσία. Είχαν προσέξει ότι ο Σόρος δεν ενεργούσε μόνος του στη χώρα· οι δραστηριότητές του ήταν κομμάτι μιας ευρύτερης εκστρατείας που περιλάμβανε χρηματοδοτήσεις από το Ίδρυμα Φορντ, το Ίδρυμα Heritage αλλά και από τα πανεπιστήμια Χάρβαρντ, Ντιουκ και Κολούμπια και υποστήριξη από το αμερικανικό Πεντάγωνο και τις μυστικές υπηρεσίες²⁰. Η FSK κατηγορήσε τον Σόρος, ότι οι χορηγίες του σε 50.000 Ρώσους επιστήμονες προωθούσαν τα δικά του συμφέροντα, δεδομένου ότι αποκτούσε τον έλεγχο χιλιάδων επιστημονικών ανακαλύψεων και νέων τεχνολογιών και συγκέντρωνε τα κρατικά και εμπορικά μυστικά της χώρας²¹.

Το 1995, οι Ρώσοι εξαγριώθηκαν με τις δραστηριότητες του αξιωματικού του Υπουργείου Εξωτερικών των Η.Π.Α. στην Τσετσενία, του **Φρέντ Κάνυ**. Η δράση του αφορούσε δήθεν σε ανθρωπιστικά ζητήματα, αλλά η παλιότερη ανάμειξή του σε πολλές ζώνες συγκρούσεων που ενδιέφεραν τις Η.Π.Α. και η συμμετοχή του σε αποστολές αναζήτησης της CIA και του FBI, κατέστησαν σα-

φείς τις διασυνδέσεις του. Όταν εξαφανίσθηκε, ο Κάνυ εργαζόταν με σύμβαση σ' ένα από τα ιδρύματα που ανήκουν στον Σόρος²². Στις Η.Π.Α. δεν είναι ιδιαίτερα γνωστό ότι η βία στην **Τσετσενία**—μιας επαρχίας στην καρδιά της Ρωσίας—θεωρείται αποτέλεσμα μιας εκστρατείας πολιτικής αποσταθεροποίησης την οποία οι Η.Π.Α. αντιμετωπίζουν τουλάχιστον με συμπάθεια, και μπορεί πραγματικά να την καθοδηγούν κιόλας. Αυτό το ενδεχόμενο είναι αρκετά σίγουρο για τον συγγραφέα **Τομ Κλάνου**, ώστε να το αναφέρει ρητά στο διάσημο βιβλίο του, *The Sum of all Fears*. Οι Ρώσοι κατηγορήσαν τον Κάνυ ότι είναι πράκτορας της CIA με ειδική αποστολή να συμβάλει στην εξέγερση των Τσετσένων²³. Το **Ίδρυμα για την Ανοιχτή Κοινωνία** παραμένει δραστήριο σ' αυτήν τη περιοχή, όπως και άλλοι οργανισμοί που χρηματοδοτούνται από τον Σόρος.

Στην Ρωσία επίσης, σε άλλη μία περίπτωση, πραγματοποιήθηκε παρέμβαση της αμερικανικής κυβέρνησης για να διαφυλάξει τα συμφέροντα του Σόρος. Το 1999, η υπουργός Εξωτερικών των Η.Π.Α., Μαντλίν Ολμπράιτ, δέσμευσε τα 500 εκατομμύρια δολάρια της εγγύησης που έδινε η Αμερικανική Τράπεζα Εισαγωγών - Εξαγωγών στη ρωσική πετρελαϊκή εταιρεία **Tyumen**, με την αιτιολογία ότι η πράξη αυτή στρέφονταν εναντίον των αμερικανικών εθνικών συμφερόντων. Η Tyumen επιθυμούσε να αγοράσει εξοπλισμό και υπηρεσίες από την Halliburton του Τσένεϊ και την **ABB Lummus Global** του Μπλουμφιλντ. Ο Τζωρτζ Σόρος ήταν μέτοχος σε μια εταιρεία που ήθελε να αποσπάσει την συμφωνία σε βάρος της Tyumen. Τόσο ο Σόρος όσο και η BP Amoco πίεσαν για να αποτρέψουν αυτήν τη συμφωνία και η Ολμπράιτ έκανε τα πάντα για να τους βοηθήσει²⁴.

Η ενίσχυση της «παγκοσμιοποιητικής Αριστεράς»

Το **Ίδρυμα για την Ανοιχτή Κοινωνία** του Σόρος είναι αναμειγμένο στα πάντα. Το διοικητικό συμβούλιό του απαρτίζεται από προσωπικότητες με πασίγνωστη δράση κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου αλλά και από αυθεντίες της Νέας Παγκόσμιας Τάξης. Ο Πωλ Γκομπλ, διευθυντής του τμήματος επικοινωνιών, ήταν ο επιφανέστερος πολιτικός σχολιαστής του «Ράδιο Ελευθέρη Ευρώπη». Ο **Χέρμπερτ Όκου**, υπηρέτησε την κυβέρνηση Νίξον ως ειδικός σύμβουλος του Χένρυ Κίσινγκερ. Η Κάτι Μάρτον είναι η σύζυγος του **Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ**, του αντιπρόσωπου των Η.Π.Α. στον Ο.Η.Ε., που έγινε διάσημος από την εμπλοκή του στην Γιουγκοσλαβία. Η Μάρτον εργάστηκε ιδιαίτερα για την προώθηση του, χρηματοδοτούμενου από τον Σόρος, «Ράδιο Β-92», στη δημιουργία του οποίου συνέβαλε ιδιαίτερα το πασίγνωστο **National Endowment for Democracy** (που αποτελεί ένα ακόμα προπύργιο της CIA). Το «Β-92» έπαιξε πολύ ουσιαστικό ρόλο στην πτώση της κυβέρνησης Μιλόσεβιτς.

Όταν ο Σόρος ίδρυσε το **Ταμείο για την Ανοιχτή Κοινωνία**, επέλεξε την Argye Neier για τη διευθυντική του θέση. Η **Neier** ήταν επικεφαλής του **Παρατηρητηρίου του Ελσίνκι** (Helsinki Watch), μια οργάνωση για τα Ανθρώπινα

ANGEL BOLIGAN, EL UNIVERSAL, ΜΕΞΙΚΟ

15. Marianne Yen, "Fund's Representatives Arrested in China", *Washington Post*, 8 Αυγούστου 1989, σελ. A4.

16. (19) 19. *Los Angeles Times*, 24 Νοεμβρίου 1994, p. ASS.

17. Chrystia Freeland, "Moscow Suspicion Grows: Kremlin Factions Are at Odds Over Policy", *Financial Times* (London), 19 Ιανουαρίου 1995.

18. Interfax Russian News, 6 Νοεμβρίου 1999.

19. Irma Dezhina, "U.S. Non-profit Foundations in Russia, Impact on Research and Education" www.jhu.edu/istr/conferences/dublin/workingpapers/dezhina.pdf.

20. "FSK Suspects Financing of Espionage on Russia's Territory", AP wire, 18 Ιανουαρίου 1995.

21. David Hoffman, "Proliferation of Parties Gives Russia a Fractured Democratic System", *Washington Post*, 1 Οκτωβρίου 1995, σελ. A27; Margaret Shapiro, "Russian Agency Said to Accuse Americans of Spying", *Washington Post*, 14 Ιανουαρίου 1995, σελ. A17.

22. Allan Turner, "Looking For Trouble", *Houston Chronicle*, 28 Μαΐου 1995, p. E1; Kim Masters, "Where Is Fred Cuny", *Washington Post*, 19 Ιουνίου 1995, σελ. D1; Patrick Anderson, "The Disaster Expert Who Met His Match", *Washington Post*, 6 Σεπτεμβρίου 1999, σ. C9; Scott Anderson, "What Happened to Fred Cuny?" *New York Times Magazine*, 25 Φεβρουαρίου 1996, σ. 44.

Δικαιώματα με ιδιαίτερα αντικομμουνιστική κλίση. Το 1993, το *Ταμείο για την Ανοικτή Κοινωνία* μετονομάστηκε σε **Ινστιτούτο για την Ανοικτή Κοινωνία**.

Το *Helsinki Watch* μετονομάστηκε σε **Human Rights Watch** το 1988. Σήμερα, ο Σόρος συμμετέχει στη συμβουλευτική γραμματεία των επιτροπών για την Αμερική και την Ανατολική Ευρώπη - Κεντρική Ασία. Επίσης, το Ινστιτούτο για την Ανοικτή Κοινωνία συγκαταλέγεται στους χρηματοδότες της οργάνωσης²⁵. Ο Σόρος συνδέεται στενά με το Human Rights Watch, ενώ η Neier έχει γράψει πολλές φορές για το περιοδικό *Nation* -δίχως φυσικά ν' αναφέρει ότι εργάζεται για τον Σόρος²⁶.

Ο Σόρος εμπλέκεται άμεσα στο Human Rights Watch, παρόλο που κάνει οτιδήποτε περνάει από το χέρι του για να το κρύψει²⁷. Υποστηρίζει ότι απλά χρηματοδοτεί και οργανώνει τα προγράμματα της οργάνωσης, ενώ δεν εμπλέκεται καθόλου στις διαδικασίες της υλοποίησής τους.

Οι δραστηριότητες του Τζωρτζ Σόρος ανακεφαλαιώνονται σε ό,τι εξέφρασε το 1983 ο **Άλεν Γουαϊνστάιν**, ιδρυτής του National Endowment for Democracy: «Πολλά από αυτά που κάνουμε σήμερα, πραγματοποιούνταν υπόγειο πριν από 25 χρόνια από την CIA»²⁸.

Σήμερα, η πλειοψηφία των Αμερικανών πολιτών που θεωρούν ότι ανήκουν στην κεντρο-αριστερά είναι ιδιαίτερα επιφυλακτικοί ως προς τις δυνατότητες για έναν σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας. Αντίθετα, το πρότυπο της αποκέντρωσης των εξουσιών που εκφράζει το Ίδρυμα του Σόρος ή η «βήμα προς βήμα» προσέγγιση στον «αρνητικό ωφελισμό, στην προσπάθεια για την ελαχιστοποίηση της φτώχειας και της δυστυχίας», που εκφράζει την φιλοσοφία του Πόππερ, είναι ιδέες πολύ ελκυστικές σ' αυτούς²⁹. Ο Σόρος χρηματοδότησε μια έρευνα του *Human Rights Watch* που υποστήριζε τη χαλάρωση των νόμων για τα ναρκωτικά στις πολιτείες της Καλιφόρνιας και της Αριζόνας³⁰. Ο Σόρος υποστηρίζει τη νομιμοποίηση των ναρκωτικών ως ένα μέσο για την προσωρινή διαφυγή των ανθρώπων από τη δυστυχία. Στο υψηλότερο σημείο της κοινωνικο-οικονομικής κλίμακας, υπάρχουν οι σοσιαλδημοκράτες που αντιμετωπίζουν θετικά τις δραστηριότητες του Σόρος και πιστεύουν στην ενίσχυση των πολιτικών ελευθεριών μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού³¹. Γι' αυτούς, οι καταστροφικές συνέπειες των δραστηριοτήτων του Σόρος μετριάζονται από τη φιλανθρωπία του. Παρόμοια, φιλελεύθεροι και αριστεροί διανοούμενοι, τόσο στις Η.Π.Α. όσο και έξω από αυτές, έχουν ενστερνιστεί τη φιλοσοφία της «Ανοικτής Κοινωνίας», για να μην αναφέρουμε ότι συχνά χρηματοδοτούνται ανοιχτά από το *Ινστιτούτο για την Ανοικτή Κοινωνία*.

Ο **Μπόγγταν Ντένιτς**, που είχε ισχυρές πολιτικές φιλοδοξίες στην Κροατία, δραστηριοποιούνταν στα πλαίσια του *Ίδρυματος για την Ανοικτή Κοινωνία* και χρηματοδοτούνταν από αυτό³². Ο Ντένιτς αντιμετώπισε ευνοϊκά την εθνική εκκαθάριση των Σέρβων στην Κροατία και τον βομβαρδισμό της Βοσνίας και της Γιουγκοσλαβίας

από το NATO, ενώ υποστήριξε ακόμα και τη χερσαία εισβολή στην Γιουγκοσλαβία. Υπήρξε ιδρυτής και για πολλά χρόνια πρόεδρος των *Δημοκρατών Σοσιαλιστών*, μιας σημαντικής φιλελεύθερης αριστερής ομάδας των Η.Π.Α.

ANGEL BOLIGAN, EL UNIVERSAL, ΜΕΞΙΚΟ

Ο Ντένιτς ήταν επίσης πρόεδρος της πασίγνωστης *Socialist Scholars Conference*, μέσω της οποίας εργαζόταν συστηματικά για να εξασφαλίσει υποστήριξη στην προοπτική της διεύρυνσης του NATO³³. Από το στόχαστρο του Σόρος δεν ξέφυγαν ούτε το *Refuse and Resist*, το *ACLU* και μια σειρά άλλων φιλελεύθερων ιδρυμάτων³⁴, ενώ πέτυχε ακόμα μια ανέλπιστη νίκη, όταν κατάφερε να αναμειχθεί στο *New School for Social Research in New York*, ένα ίδρυμα εξαιρετικά δημοφιλές για τους αριστερούς διανοούμενους. Τώρα, χρηματοδοτεί ένα πρόγραμμα για την Ανατολική και την Κεντρική Ευρώπη στο ίδρυμα αυτό³⁵.

Μέσω του *Ινστιτούτου για την Ανοικτή Κοινωνία* και του *Human Rights Watch*, ο Σόρος ήταν ένας από τους βασικούς υποστηρικτές του ραδιοφωνικού σταθμού «B-92» στο Βελιγράδι. Ο Σόρος χρηματοδότησε την ΟΤΡΟΡ, την οργάνωση που παρέλαβε τις «βαλίτσες με τα λεφτά» προκειμένου να διοργανώσει την ανατροπή του Μιλόσεβιτς στις 5 Οκτωβρίου του 2000³⁶. Το Human Rights Watch βοήθησε στη νομιμοποίηση της απαγωγής και της παραπομπής του Μιλόσεβιτς στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, τηρώντας σιγή ιχθύος για ό,τι αφορούσε στα δικαιώματά του³⁷. Η Louise Arbour, που υπηρέτησε ως δικαστής σ' αυτό το παράνομο δικαστήριο, συμμετέχει στο διοικητικό συμβούλιο του *International Crisis Group*, ενός ακόμα ιδρύματος του Σόρος. Επίσης, η συμμορία του *Ινστιτούτου για την Ανοικτή Κοινωνία* και του *Human Rights Watch* δραστηριοποιείται, στα πλαίσια της «εκπολιτιστικής τους αποστολής», και στην FYROM, την οποία αγωνίζονται να διασώσουν προκειμένου να ολοκληρωθεί η διάλυση της πρώην Γιουγκοσλαβίας.

Εκπρόσωποι της Εξουσίας

Ο Σόρος έχει δηλώσει ότι θεωρεί τη φιλανθρωπία του ηθική και τις επαγγελματικές του δραστηριότητες ανήθικες³⁸. Παρόλα αυτά, αυτοί που δουλεύουν για λογαριασμό του στις διάφορες χρηματοδοτούμενες μη-κυβερνητικές οργανώσεις γνωρίζουν πολύ καλά το περιεχόμενο των δραστηριοτήτων τους. Ένα από τα πιο διάσημα ινστιτούτα του Σόρος είναι και το *International Crisis Group*, που ιδρύθηκε το 1986. Το ICG διοικείται από άτομα που βρίσκονται στο επίκεντρο της εταιρικής και της πολιτικής εξουσίας. Στο διοικητικό συμβούλιο συμμετέχουν οι: **Ζμπόγκνιου Μπρεζίνσκι**, **Μόρτον Αμπράμοβιτς**, πρώην υφυπουργός εξωτερικών των Η.Π.Α. και πρεσβευτής στην Άγκυρα, ο **Ουέλεσκι Κλάρκ**, πρώην ευρωπαϊκός διοικητής των δυνάμεων του NATO, και ο **Ρίτσαρντ Άλλεν**, πρώην σύμβουλος εθνικής ασφάλειας των Η.Π.Α. Ο Άλεν έγινε γνωστός για την παραίτησή του από το Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας του Νίξον όταν ήλθε σε σύγκρουση με τον Χένρυ Κίσινγκερ. Επίσης, ο Άλλεν ήταν αυτός που στρατολόγη-

23. Scott Anderson, "The Man Who Tried to Save the World: the Dangerous Life and Disappearance of Fred Cuny", *Philanthropy Roundtable*, Μάρτιος/Απρίλιος 2002, www.philanthropyroundtable.org/magazines/2000-01/hedges.

24. Bob Djurdjevic, "Letters to the Editor", *Wall Street Journal*, 22 Δεκεμβρίου 1999.

25. "Open Society Institute," www.soros.org/osi/newyork.

26. Connie Bruck, "The World According to Soros", *New Yorker*, 23 Ιανουαρίου 1995.

27. Olga M. Lazin, "The Rise of the U.S. Decentralized Model for Philanthropy, George Soros', Open Society and National Foundations in Europe," <http://www.isop.ucla.edu/profmex/volume6/1winter01/01lazin1.htm>.

28. David Ignatius, "Innocence Abroad: The New World of Spyless Coups", *Washington Post*, 22 Σεπτεμβρίου 1991, σ. C1.

29. Patrick McCartney, "Study Suggests Drug Laws Resemble Notorious Passport Laws", www.map-inc.org/drugnews/v00/n861/a06.

30. McCartney. **31.** Βλ. Sean Gervasi, "Western Intervention in the USSR", *Covert-Action Information Bulletin*, no. 39, Χειμώνας 1991-92.

32. "The Censia Discussion List", <http://www.eurasianet.org/resource/censia/hypermail/200102/0052.html>.

ΡΔΗΝ
57

ABRAHAM WALKOWITZ (1880-1965), ΣΠΟΥΔΗ ΣΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΞΥΣΤΕΣ

33. "Biographies, 2002 Socialist Scholars Conference," www.socialistscholar.org/biographies.

34. "Grants," www.soros.org/repro/grants.

35. "East and Central Europe Program", www.newschool.edu/centers/cecep.

36. Steven Erlanger, "Kostunica Says Some Backers 'Unconsciously Work for American Imperial Goals'", *New York Times*, 20 Σεπτεμβρίου 2000 and "Bringing Down a Dictator, Serbia Calling". PBS, <http://www.pbs.org/weta/dictator/rock/serbiacalling.html>

37. Milosevic in the Hague, Focus on Human Rights, "In-Depth Report Documents Milosevic Crimes," Απρίλιος 2001, <http://www.hrw.org/press/2001/10/milocroat1029.htm>.

38. Andrew Leonard, "The Man Who Bought the World", 28 Φεβρουαρίου 2002, Salon.com, <http://archive.salon.com/tech/books/2002/02/28/soros/>

39. James Petras, "Imperialism and NGOs in Latin America," *Monthly Review*, vol. 49, no. 7 Δεκεμβρίου 1997.

40. International Security Studies, "Herbert Okun," www.yale.edu/iss/peopleadvisoryboard1.

41. Leonard.

σε τον Όλιβερ Νορθ στο Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας, επί εποχής Ρήγκαν, ενώ ταυτόχρονα ενεπλάκη στο σκάνδαλο Ιράν - Κόντρας. Για όλους αυτούς, ο «περιορισμός της σύγκρουσης» επιτυγχάνεται μέσα από τον έλεγχο των πόρων και των λαών του πλανήτη από τους Αμερικάνους. [Σ.τ.ε. Σημειότεον ότι η ICG εξέδωσε προσφάτως κείμενο όπου υποστηρίζει ότι οι ελληνοκύπριοι πρέπει να αποδεχθούν το σχέδιο Ανάν σχεδόν ως έχει και χωρίς ν' απαιτείται η αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων ή των εποίκων από τα κατεχόμενα.]

Κατά τη δεκαετία του 1980 και του 1990, υπό την επίδραση του δόγματος Ρήγκαν, πραγματοποιήθηκαν δεκάδες επίσημες και ανεπίσημες επιχειρήσεις των Η.Π.Α. στην Αφρική, τη Λατινική Αμερική, την Καραϊβική και την Ασία. Ο Σόρος συμμετείχε ανοιχτά σε πάρα πολλές από αυτές, εξαγοράζοντας δύναμη επαναστάτες και επιχορηγώντας πολιτικούς, διανοούμενους και οποιονδήποτε άλλον θα μπορούσε να ανέλθει στην εξουσία έπειτα από την ανατροπή. Σύμφωνα με τον Τζέιμς Πέτρας:

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980, το πιο διορατικό κομμάτι των νεοφιλελεύθερων αρχουσών τάξεων συνειδητοποίησε ότι οι πολιτικές τους πόλωναν την κοινωνία και προκαλούσαν μεγάλης κλίμακας δυσaréσκεια. Τότε, νεοφιλελεύθεροι πολιτικοί ξεκίνησαν να χρηματοδοτούν και να προωθούν μια παράλληλη στρατηγική "από τα κάτω", που περιλάμβανε την ανάδειξη "οργανώσεων βάσης" με μια "αντικρατική" ιδεολογία, οι οποίες παρενέβαιναν εκεί όπου υπήρχε κίνδυνος να ξεσπάσουν αντιδράσεις και δημιουργούσαν ένα "κοινωνικό μαξιλάρι". Αυτές οι οργανώσεις ήταν οικονομικά εξαρτώμενες από νεοφιλελεύθερες πηγές και ενεπλάκησαν άμεσα στον ανταγωνισμό με τα κοινωνικά και τα πολιτικά κινήματα προκειμένου να ελέγξουν την δραστηριοποίηση των πολιτών. Από τη δεκαετία του 1990, αυτές οι οργανώσεις που απεκλήθησαν «μη-κυβερνητικές» ήταν χιλιάδες και χρηματοδοτούνταν με πάνω από 4 δισ. δολ. ετησίως³⁹.

Στο *Underwriting Democracy*, ο Σόρος πανηγυρίζει για τον «εξαμερικανισμό της Ανατολικής Ευρώπης». Σύμφωνα με τον απολογισμό του, μέσω των εκπαιδευτικών του προγραμμάτων, διαμόρφωσε ένα νέο πολιτικό προσωπικό. Αυτά τα νέα πολιτικά στελέχη που εκπαιδεύτηκαν είναι

έτοιμα να παίξουν τον ρόλο των λεγόμενων «πρακτόρων επιρροής». Χάρη στη γνώση πολλών γλωσσών και στην εξοικείωσή τους με τα νέα γραφειοκρατικά μορφώματα, οι νεοσύλλεκτοι θα προλειάνουν το ιδεολογικό έδαφος για την εισβολή των πολυεθνικών εταιρειών.

Ο Χέρμπερτ Όκαν (Herbert Okun), διπλωμάτης καριέρας, που εργάζεται στην ευρωπαϊκή επιτροπή του *Human Rights Watch*, μαζί με τον Τζωρτζ Σόρος, συνδέεται με μια σειρά ιδρυμάτων που σχετίζονται με το αμερικανικό Υπουργείο Εξωτερικών, από την USAID μέχρι την Τριμερή Επιτροπή που χρηματοδοτείται από το ίδρυμα Rockefeller. Από το 1990 μέχρι το 1997, ο Όκαν ήταν διευθυντής ενός τμήματος της USAID που λεγόταν *Financial Services Volunteer Corps*, που σκοπό είχε «να βοηθήσει στην εγκαθίδρυση των οικονομικών συστημάτων της ελεύθερης αγοράς στις πρώην κομμουνιστικές χώρες»⁴⁰. Ο Τζωρτζ Σόρος λειτουργεί σε πλήρη συντονισμό με τους κεφαλαιοκράτες που προσπαθούν να αποκτήσουν τον έλεγχο της παγκόσμιας οικονομίας.

Μη-κερδοσκοπική κερδοσκοπία

Ο Σόρος ισχυρίζεται ότι δεν κάνει φιλανθρωπία σε χώρες που εμπλέκονται στις οικονομικές του δραστηριότητες⁴¹. Συχνά, όμως, έχει εκμεταλλευτεί στο έπακρο τις διασυνδέσεις του για να πραγματοποιήσει σημαντικές επενδύσεις. Έχοντας εξασφαλίσει μια μελέτη του *International Crisis Group* και την υποστήριξη του Μπερνάρ Κουσνέρ, ύπατου αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών στο Κοσσυφοπέδιο, ο Σόρος προσπάθησε να θέσει υπό τον έλεγχό του τα κερδοφόρα μεταλλεία των Βαλκανίων.

Στο πλαίσιο λοιπόν μιας συντονισμένης προσπάθειας ν' αποκτήσει ο Σόρος τα μεταλλεία της Τερσα πριν τις εκλογές στη Γιουγκοσλαβία, εντάσσεται η δήλωση του Κουσνέρ, τον Σεπτέμβριο του 2000, ότι η μόλυνση που προέρχεται από το σύμπλεγμα των μεταλλείων έχει αγγίξει επικίνδυνα όρια για το περιβάλλον. [Πρόκειται για μια καταπληκτική δήλωση, εάν αναλογιστούμε ότι ο ίδιος επικρότησε την επίθεση του NATO το 1999 στην οποία χρησιμοποιήθηκαν βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανού που μόλυναν με πάνω από 100.000 τόνους καρκινογόνων ουσιών το έδαφος και τον αέρα της χώρας]⁴². Στην προκειμένη περίπτωση, ο Κουσνέρ επέβαλε την άποψή του και τα ορυχεία έκλεισαν για λόγους «υγείας». Κατόπιν, ο Σόρος επένδυσε 150 εκατομμύρια δολάρια για να αποκτήσει τον έλεγχο των ορυχείων χρυσού, ασημιού, καδμίου και ψευδαργύρου, τα οποία αξίζουν πάνω από 5 δισεκατομμύρια δολάρια⁴³.

Ελέγχοντας τις εναλλακτικές προτάσεις

Η εικόνα του ως φιλάνθρωπου δίνει στον Σόρος τη δυνατότητα να διαμορφώνει τη διεθνή κοινή γνώμη, όταν οι κοινωνικές συγκρούσεις θέτουν το ερώτημα ποια είναι τα θύματα και ποιοι οι θύτες. Όπως και άλλες μη κυβερνητικές οργανώσεις, η *Human Rights Watch*, που προβάλλει τις αντιλήψεις του Σόρος για τα ανθρώπινα δικαιώματα, αγνοεί ή αποφεύγει να αναφέρεται στους πιο οργανωμένους και ανεξάρτητους ταξικούς αγώνες.

Στην Κολομβία, πολλοί ηγέτες συνδικαλιστές έχουν δολοφονηθεί από παρακρατικούς που δρουν σε απόλυτη συνεργασία με την κυβέρνηση. Επειδή αυτά τα συνδικάτα αντιπαράτιθενται στον νεοφιλελευθερισμό, το Human

Rights Watch παραμένει σιωπηρό σε ό,τι τα αφορά. Τον Απρίλιο, ο Jose Vivanco, μέλος του Human Rights Watch, κατέθεσε στην Αμερικανική Γερουσία υπέρ του Σχεδίου «Κολομβία»⁴⁴: «Οι Κολομβιανοί παραμένουν πιστοί στα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία. Χρειάζονται βοήθεια. Το Human Rights Watch δεν έχει κανένα πρόβλημα αρχής εάν τη βοήθεια αυτή την παράσχουν οι Η.Π.Α.»⁴⁵.

Το HRW πρόσφατα επικύρωσε την εκλογή του Ουρίμπε. Παρόλο που πήρε την εξουσία με εκλογές, ο Ουρίμπε αποτελεί οπισθοδρόμηση σε σχέση με τους λατινοαμερικανούς δικτάτορες που οι Η.Π.Α. υποστήριξαν στο παρελθόν. Το HRW, βέβαια, δεν σχολίασε το γεγονός ότι η πλειοψηφία μπουκόταρε τις εκλογές⁴⁶.

Στην ιστοσελίδα του HRW, ο διευθυντής Κεν Ροθ (Ken Roth) ασκεί κριτική στις Η.Π.Α. επειδή δεν αντιτίθενται στην Κίνα πιο σθεναρά. Οι δραστηριότητές του συμπεριλαμβάνουν την διοργάνωση του **Tibet Freedom Concert**, μιας περιοδείας ροκ μουσικών ανά τις Η.Π.Α. που καλούσε τη νεολαία να υποστηρίξει το Θιβέτ εναντίον της Κίνας⁴⁷. Το Θιβέτ υπήρξε για πολλά χρόνια ένα πεδίο επιχειρήσεων μικρής εμβέλειας της CIA⁴⁸.

Πρόσφατα, ο Ροθ πίεσε προκειμένου να προκύψουν αντιδράσεις για τον έλεγχο της πλούσιας σε κοιτάσματα περιοχής του Ξινγιάνγκ που ήθελε να αποκτήσει η Κίνα. Μέσω της αποικιακής πρακτικής του «διαίρει και βασίλευε», ο Ροθ προσπάθησε να πείσει τους ηγέτες της θρησκευτικής μειονότητας των Ουϊγούρων ότι η επέμβαση του ΝΑΤΟ στο Κοσσυφοπέδιο είναι μια κίνηση που μπορεί να επαναληφθεί και στη δική τους περίπτωση. Μέχρι τον Αύγουστο του 2002, η αμερικανική κυβέρνηση είχε δείξει ενδιαφέρον γι' αυτήν την εκδοχή.

Οι αμερικανικοί σχεδιασμοί για την περιοχή αποκαλύφθηκαν, όταν ένα άρθρο των *New York Times* για την περιοχή του Ξινγιάνγκ περιέγραψε τους Ουϊγούρους ως μια «μουσουλμανική πλειοψηφία, η οποία ζει σε καθεστώς εντάσεων υπό την κινεζική εξουσία» και η οποία «υποδέχθηκε θετικά τον βομβαρδισμό της Γιουγκοσλαβίας από το ΝΑΤΟ, πιστεύοντας ότι κάτι παρόμοιο θα επαναληφθεί και στη δικιά τους περίπτωση»⁴⁹. Το περιοδικό των *New York Times* ανέφερε ότι: «Πρόσφατες ανακαλύψεις κοιτασμάτων πετρελαίου κατέστησαν την περιοχή του Ξινγιάνγκ αρκετά ελκυστική για το διεθνές εμπόριο», ενώ ταυτόχρονα συνέκρινε τις συνθήκες ζωής των κατοίκων της περιοχής με αυτές των κατοίκων του Θιβέτ⁵⁰.

Ανακρίβεια

Όταν οι οργανώσεις του Σόρος μετρούν, δείχνουν να χάνουν την αίσθηση της πραγματικότητας. Το *Human Rights Watch* υποστήριξε ότι 500 άνθρωποι, και όχι πάνω από 2.000, σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια των νατοϊκών βομβαρδισμών στον πόλεμο του 1999 στη Γιουγκοσλαβία⁵¹. Υποστήριξαν επίσης, ότι μόνο 350 και όχι 4.000 πέθαναν από την επίθεση των Η.Π.Α. στο Αφγανιστάν⁵². Όταν οι Η.Π.Α. βομβάρδισαν τον Παναμά το 1989, το HRW συμπέρανε στην έκθεσή του ότι «η εξέωση του Μανουέλ Νοριέγκα και η εγκαθίδρυση της δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης του προέδρου Εντάρα έφερε την ελπίδα στον Παναμά...». Η έκθεση δεν ανέφερε τίποτα για τον αριθμό των θυμάτων που προκάλεσε αυτή η επιχείρηση.

Η παραποίηση των αριθμών, προκειμένου να προκληθεί μια μαζική απάντηση στην 11η Σεπτεμβρίου, ήταν μια

κύρια ενασχόληση του Συμβουλίου για τις Διεθνείς Σχέσεις. Αυτή τη φορά ήταν οι 2.801 άνθρωποι που σκοτώθηκαν στο Παγκόσμιο Κέντρο Εμπορίου. Το Συμβούλιο για τις Διεθνείς Σχέσεις συγκλήθηκε στις 6 Νοεμβρίου του 2001, προκειμένου να ξεκινήσει μια «διπλωματική καμπάνια». Το Συμβούλιο δημιούργησε μια «Ανεξάρτητη Ομάδα Εργασίας για την απάντηση της Αμερικής στην τρομοκρατία». Ο Σόρος συνέπραξε με τον **Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ**, τον **Νιούτον Γκρίνκριντς** και τον **Τζον Σασκασβίλι** (πρώην υπουργό Επικρατείας), και άλλες σημαντικές προσωπικότητες, προκειμένου να διαμορφώσουν την απάντηση των Η.Π.Α. στα γεγονότα εκείνης της ημέρας. Η έκθεση του Συμβουλίου καθόρισε τα επιχειρήματα που δικαιολογούσαν έναν πόλεμο εναντίον της τρομοκρατίας. Τα αποτυπώματα του Σόρος βρισκόνταν παντού σ' αυτή την καμπάνια:

Στείλτε τα υψηλόβαθμα κυβερνητικά στελέχη των Η.Π.Α. να πιέσουν τις φιλικές Αραβικές και Μουσουλμανικές κυβερνήσεις ώστε όχι μόνον να καταδικάσουν δημόσια τις επιθέσεις της 11/09 αλλά και να στηρίξουν ενεργά τους σκοπούς της αντιτρομοκρατικής καμπάνιας των Η.Π.Α. Εάν οι κυβερνήσεις της Μέσης Ανατολής και της Νότι-

ΤΖΟΡΤΣ ΣΟΡΟΣ, ΤΟΥ JEFF WONG ΑΠΟ ΤΟ FINANCIAL WORLD

ας Ασίας παραμένουν σιωπηλές, δεν πρόκειται ποτέ να πείσουμε την κοινή γνώμη των χωρών αυτών για την ορθότητα των σκοπών μας. [ ] Ενθαρρύνετε τους Βόσνιους, Αλβανούς και Τούρκους μουσουλμάνους να προβάλουν τον ρόλο των Η.Π.Α. στη διάσωση των μουσουλμάνων της Βοσνίας και του Κοσσυφοπεδίου, την περίοδο 1995-99, αλλά και τους μακροχρόνιους στενούς μας δεσμούς με τους μουσουλμάνους όλου του κόσμου. Αποσπάστε την υποστήριξη των δημοσιογράφων και των διανοουμένων αυτών των χωρών, ανεξάρτητα από τις προσωπικές τους απόψεις. Αποκτήστε **διαρκή εποπτεία του Τύπου**... Όταν συζητάτε τους σκοπούς και τους στόχους μας, να επικαλείστε διαρκώς τα θύματα των επιθέσεων (και κυρίως τα επώνυμα θύματα που προσωποποιούν τις τρομερές συνέπειές τους).⁵³

Για την υπεράσπιση

και την στήριξη της αμερικανικής πολιτικής

Ο Σόρος ανησυχεί ιδιαίτερα για την παρακμή του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος και θέλει να κάνει κάτι για να την αποτρέψει. Πρόσφατα δήλωσε: «Μπορώ ήδη να διακρίνω τις συνέπειες της τελικής κρίσης... Τοπικά κινήματα πρόκειται να αναπτυχθούν απαιτώντας την απαλλοτρίωση των πολυεθνικών εταιρειών και την ανάκτηση του

42. Mirjan Nadriljanski, "Eco-Disaster in Panama: Consequences on the Health of the Population", 19 Ιουλίου 1999, www.gci.ch/GreenCross-Programs/legacy/yugoslavia/Nadriljanski.html

43. "Soros Fund Launches \$150 Mln U.S.Backed Balkans Investment", *Bloomberg Business News*, 26 Ιουλίου 2000' Chris Hedges, "Below It All in Kosovo", *New York Times*, 8 Ιουλίου 1998, σ. A4.

44. Για το πρόγραμμα Κολομβία βλ.: Manuel Salgado Tamayo, "The Geostrategy of Plan Colombia CovertAction Quarterly, no. 71, Χειμώνας 2001.

45. "Colombia: Human Rights Watch Testifies Before the Senate", *Human Rights Watch Backgrounder*, 24 Απριλίου 2002, <http://www.hrw.org/backgrounder/americas/colombia-testimony0424.htm>.

46. Doug Stokes "Colombia Primer Q&A on the Conflict and U.S. Role", April 16, 2002. *Znet*, http://www.zmag.org/content/Colombia/stokes_col-primer.cfm.

47. Sam Tucker, *Human Rights Watch*, www.webactive.com/webactive/sotw/hrw.

48. John Kenneth Knaus, *Orphans of the Cold War* (New York, BBS Public Affairs 1999), σ. 236.

49. Elisabeth Rosenthal, "Defiant Chinese Muslims Keep Their Own Time", *New York Times*, 19/11/2000

50. Jonathan Reynolds (ψευδώνυμο), "The Clandestine Chef", *New York Times Magazine*, 3 Δεκεμβρίου 2000.

51. "Lessons of War", *Le Monde Diplomatique*, Μάρτιος 2000' Peter Phillips, "Untold Stories of U.S./NATO's War and Media Complacency", <http://www.converge.org.nz/pma/sun-told.htm>

52. Marc W. Herold, "A Dossier on Civilian Victims of United States' Aerial Bombing of Afghanistan: A Comprehensive Accounting", www.ratical.org/ratville/CAH/civiDeaths.html

53. "Improving the Public Diplomacy Campaign in the War Against Terrorism", Independent Task Force on America's Response to Terrorism, Council on Foreign Relations, 6 Νοεμβρίου 2001.

54. "Oppose John Bolton's Nomination as State Department's Arms Control Leader," Council for a Livable World, 11 Απριλίου 2001, <http://www.clw.org/bush/oppose-bolton.html>

55. ό.π.
56. "The Dictatorship of Financial Capital," Federation of Social and Educational Assistance (FASE), Βραζιλία 2002, www.fase.org.br

«εθνικού πλούτου».

Ο Σόρος προτείνει την παράκαμψη των Ηνωμένων Εθνών. Ισχυρίζεται ότι «οι δημοκρατίες του κόσμου πρέπει να δημιουργήσουν ένα παγκόσμιο δίκτυο συμμαχιών το οποίο θα λειτουργεί με ή χωρίς τα Ηνωμένα Έθνη». Η ουσία, πάντως, είναι ότι οι ισχυρισμοί του Σόρος, ότι «τα Ηνωμένα Έθνη είναι ανίκανα να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στον πρόλογο της καταστατικής τους Χάρτας», αντικατοπτρίζουν τις θέσεις αντιδραστικών αμερικανικών ιδρυμάτων όπως του *American Enterprise Institute*⁵⁴. Παρόλο που πολλοί συντηρητικοί θεωρούν ότι το δίκτυο του Σόρος έχει αριστερές τάσεις, στο ζήτημα των σχέσεων των Η.Π.Α. με τα Ηνωμένα Έθνη, ο Σόρος συμφωνεί με τον **Τζων Ρ. Μπόλντον**, τον υφυπουργό Εξωτερικών που, μαζί με: «πολλούς ρεπουμπλικάνους του Κογκρέσου, πιστεύει ότι οι Η.Π.Α. δεν θα πρέπει να πληρώνουν ούτε μια δεκάρα στον Ο.Η.Ε.»⁵⁵. Εδώ και πάρα πολλές δεκαετίες, εξελίσσεται μια καμπάνια των ρεπουμπλικάνων εναντίον των Ηνωμένων Εθνών. Σε πολλές από τις ηλεκτρονικές σελίδες του Σόρος, μπορεί κανείς να διαβάσει πολλά επιχειρήματα κατά των Η.Ε., όπως το ότι είναι πολυδάπανος οργανισμός, ότι αρνείται να μοιραστεί τις πληροφορίες που συλλέγει ή ότι λειτουργεί με τρόπους οι οποίοι δεν συμβαδίζουν με τον τρόπο που πιστεύει ο Σόρος ότι ο κόσμος πρέπει να λειτουργεί.

Αλλά καλύτερα ακούστε προσεκτικά τι έχει να πει ο ίδιος ο Σόρος: «Στην παλιά Ρώμη ψηφίζαν μόνο οι Ρωμαίοι. Στον μοντέρνο παγκόσμιο καπιταλισμό ψηφίζουν οι Αμερικανοί. Οι Βραζιλιάνοι δεν ψηφίζουν»⁵⁶.

Μετάφραση:
Γιώργος Ρακκάς

* Η Heather Coffin είναι συγγραφέας και πολιτική ακτιβίστρια. Ζει στο Φρήπορτ της Νέας Υόρκης, και ήταν για χρόνια παντρεμένη με τον διανοούμενο και ακτιβιστή Sean Gervasi.

**

Αποσπάσματα από άρθρο της επιθεώρησης *The New Yorker*, 23 Ιανουαρίου 1995.

ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ ΔΕΝ ΑΝΑΛΩΝΕΙ ο Σόρος περισσότερα χρήματα και ενέργεια για την υποστήριξη μίας κυβέρνησης απ' ό,τι στη ΠΓΔΜ. «Ο Σόρος είναι ο σωτήρας της "Μακεδονίας"», δήλωσε ο φίλος του, **Μόρτον Αμπράμοβιτς**. Η αντιπρόσωπος της ΠΓΔΜ στην Ουάσιγκτον, Λιούμπικα Ασέβσκα, δήλωσε για τα δύο ξεχωριστά δάνεια του Σόρος, ύψους 25 εκατομμυρίων δολαρίων: «Ο λαός ακόμα δεν μπορεί να το πιστέψει. Η αντιπολίτευση έλεγε ότι "αφού δεν σας βοηθούν οι χώρες, θα σας βοηθήσει ένα άτομο;". Θυμηθείτε, είκοσι πέντε εκατομμύρια δολάρια στη "Μακεδονία" αξίζουν όσο δισεκατομμύρια εδώ... Το γεγονός ότι ο Σόρος βοήθησε την κυβέρνηση είναι πολύ σημαντικό».

Στοιχηματίζοντας επιθετικά στην ΠΓΔΜ, ο Σόρος ενεπλάκη σε μια από εκείνες τις βαλκανικές διαμάχες που, πίσω από φαινομενικά απλά ζητήματα, κρύβουν θανάσιμες περιπλοκές. Η «Μακεδονία», που συγκίνησε τον Σόρος, ήταν μια επαρχία της Γιουγκοσλαβίας, γνωστή με το όνομα Βαρντάρ Μπανοβίνα· το 1945, μετονομάστηκε από τον στρατηγό Τίτο σε «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Ο πληθυσμός της ποικίλει, με το μεγαλύτερο τμήμα της να αποτελείται από Σλάβους, οι πρόγονοι των οποίων έφτασαν στην περιοχή χίλια περίπου χρόνια μετά από τους διασημότερους Μακεδόνες, τον **Φίλιππο τον Β'** και τον γιό του, **Μέγα Αλέξανδρο**. Εντούτοις, ο Τίτο –εποφθαλμώντας το μεγάλο τμήμα της ελληνικής Μακεδονίας– ενθάρρυνε την αλυτρωτική ιδέα μιας διακριτής μακεδονικής ταυτότητας.

Οι φόβοι της Ελλάδος αναζωπυρώθηκαν το 1991, όταν το κρατίδιο της Γιουγκοσλαβίας κήρυξε την ανεξαρτησία του ως έθνος με το όνομα «Μακεδονία». Ο πρώτος πρόεδρος του νεοσύστατου κράτους, ο Κίρο Γκλιγκόροφ, ήταν ένα από τα πρωτοπαλίκαρα του Τίτο στην περιοχή και βοήθησε στην εξάπλωση της ιδέας μιας ξεχωριστής εθνικής ταυτότητας για τους «Μακεδόνες». Ο **Γκλιγκόροφ** βέβαια δήλωσε ότι το κράτος του δεν έχει εδαφικές διεκδικήσεις, αλλά οι Έλληνες δεν πείστηκαν. Το 1992 και το 1993, η κυβέρνηση του Γκλιγκόροφ εξέδωσε νέα σχολικά εγχειρίδια που έδειχναν τα «γεωγραφικά εθνικά σύνορα» να καλύπτουν και ολόκληρο το ελληνικό τμήμα της Μακεδονίας· η νέα σημαία του κράτους έφερε το σύμβολο της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου· τέλος, ένας πρόλογος στο Σύνταγμα του 1991 αναφέρει ότι το κράτος δεσμεύεται για την προστασία των «απανταχού Μακεδόνων». Οι Έλληνες δεν ισχυρίζονται ότι το λιλιπούτειο κρατίδιο, με τα δυο εκατομμύρια κατοίκους, αποτελεί αληθινή απειλή γι' αυτούς προς το παρόν. Η ιστορία τους, όμως, τους έχει διδάξει να κοιτούν μακροπρόθεσμα. Σ' ένα σενάριο που αρκετοί Έλληνες θεωρούν πιθανό, για παράδειγμα, η ΠΓΔΜ θα μπορούσε, ενδεχομένως, να επιχειρήσει μια εχθρική κίνηση στο μέλλον, σε συνεργασία με τους αδελφούς τους Σλά-

ο κόσμος σύμφωνα με τον Σόρος

βους της Βουλγαρίας, οι οποίοι κατείχαν ένα μεγάλο μέρος της Ελλάδος κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Έτσι είχε η κατάσταση όταν ο Σόρος έφτασε στα Σκόπια, την πρωτεύουσα του κράτους, τον Σεπτέμβριο του 1992, στα πλαίσια μιας περιοδείας του στα ανά τον κόσμο τμήματα του ιδρύματός του. Πριν πάει εκεί, βρισκόταν στη Βουλγαρία, όπου ένα μέλος του διοικητικού συμβουλίου του ιδρύματός του στη Σόφια του παρουσίασε την κυρίαρχη βουλγαρική άποψη για το θέμα: ότι δεν υπάρχει μακεδονική εθνότητα και ότι οι έντονες προσπάθειες να εδραιωθεί αυτή η ταυτότητα έκρυβαν τις αλυτρωτικές διαθέσεις, τις κληροδοτημένες από τον Τίτο. «Ο Σόρος δεν γνώριζε τίποτα για τη "Μακεδονία"» δήλωσε η Ασέβσκα. «Όταν έφτασε, ήταν επηρεασμένος απόλυτα από τη βουλγαρική προπαγάνδα – και μάλλον είχε μετανιώσει για το ταξίδι του. Έπειτα συναντήθηκε με τον πρωθυπουργό, τον οποίο τον συμπάθησε αμέσως και ο πρόεδρος παρέθεσε ένα γεύμα προς τιμήν του. Κατά την διάρκεια αυτών των συναντήσεων, άλλαξε τις απόψεις του».

Το ίδιο απόγευμα, ο Σόρος έδωσε μια συνέντευξη τύπου στην οποία ανακοίνωσε ότι **συσά- νει** κατά ένα εκατομμύριο δολάρια τον προϋπολογισμό του ιδρύματός του στη ΠΓΔΜ, ενώ δήλωσε επίσης ότι **μετονομάζει** το ίδρυμά του από *Ίδρυμα για την Ανοιχτή Κοινωνία των Σκοπίων σε Ίδρυμα για την Ανοιχτή Κοινωνία της Μακεδονίας* – γεγονός που είχε μεγάλη πολιτική βαρύτητα. [...]

Στη λογική των «καλών και των κακών», την οποία ο Σόρος ακολουθεί με μεγάλη **μεροληψία**, οι Έλληνες μεταβλήθηκαν στους «κακούς» της υπόθεσης. Ο ίδιος, δεν πήγε στην Ελλάδα να ακούσει και την άλλη πλευρά. Στις λίγες ώρες που συναντήθηκε με τον Γκλιγκόροφ, πείστηκε, και από τότε επιμένει συχνά σε αυτό, ότι η «Μακεδονία» είναι το μόνο πολυεθνικό κράτος που έχει απομείνει στα Βαλκάνια και ότι η κυβέρνησή του είναι αφοσιωμένη στον πλουραλισμό και τις δημοκρατικές αρχές. [...]

Ο εκτελεστικός διευθυντής του ιδρύματος του Σόρος στα Σκόπια, ο **Βλαντιμίρ Μίλτσιν**, υποστηρίζει ότι και αυτός είναι προσηλωμένος στις αρχές της ανοικτής κοινωνίας. Ωστόσο, δυσκολεύεται κανείς να συνδυάσει την αφοσίωση στον πλουραλισμό με το δημαγωγικό πάθος που επιδεικνύει ο Μίλτσιν πάνω στο ζήτημα της μακεδονικής ταυτότητας. Ο ίδιος μου έδωσε πολύ προπαγανδιστικό υλικό σχετικά με τη ΠΓΔΜ και την Ελλάδα (που περιλάμβανε και μια συλλογή κειμένων που τιλοφορούσαν «Οι σύγχρονοι Έλληνες δεν κατάγονται από τους Αρχαίους Έλληνες»). Οι προσπάθειες για την επίλυση της συνεχιζόμενης διπλωματικής διένεξης με την Ελλάδα συμπεριλάμβαναν και διμερείς συνομιλίες για την υιοθέτηση μιας σύνθετης ονομασίας όπως είναι οι «Μακεδονία του Βαρδάρη» και «Νέα Μακεδονία». Όμως, σε μια συνέντευξη που πήρα από τον πρωθυπουργό της κυβέρνησης **Μπράνκο Τσερβενκόφσκι**, στην οποία παρίστατο και ο Μίλτσιν, οι δύο άνδρες επέμε-

ναν ότι το όνομα δεν είναι διαπραγματεύσιμο. Ο Μίλτσιν μάλιστα δήλωσε: «Εάν αλλάξουν το όνομα, θα πάω στα βουνά και θα πολεμήσω με τους αντάρτες!».

Τόσο έντονος φανατισμός δεν συνηθίζεται στα ιδρύματα. Στον βαθμό που, σύμφωνα με τους κανόνες του I.R.S. (σ.τ.μ. φορολογική υπηρεσία των Η.Π.Α.), τα ιδρύματα του Σόρος **απαλλάσσονται** από φορολογικές υποχρεώσεις και λαμβάνουν αφορολόγητες δωρεές (από τον ίδιο τον Σόρος), δεν μπορούν να αναμειγνύονται στις περισσότερες μορφές πολιτικής δραστηριότητας [...]. Ο **Λούπκο Γκεοργκιέφσκι**, ηγέτης της δεξιάς τάσης του αντιπολιτευτικού κόμματος V.M.R.O. (Διεθνής Επαναστατική Μακεδονική Οργάνωση), κατηγορεί το ίδρυμα του Σόρος ότι αποτελεί ουσιαστικά μία «μηχανή κυβερνητικής υποστήριξης».

Σχεδόν όλες οι επιχορηγήσεις, υποστηρίζει, πηγάζουν σε όσους σχετίζονται με τον έναν ή τον άλλον τρόπο με το κυβερνητών κόμμα. Σχετικά μ' έναν τηλεοπτικό σταθμό που υποστηρίζεται από τον Σόρος, τον A1, ο Γκεοργκιέφσκι δήλωσε ότι: «[ο σταθμός] συνιστά μια πραγματική εναλλακτική λύση σε ό,τι αφορά το πολιτιστικό του πρόγραμμα. Αλλά στο πολιτικό του πρόγραμμα... βλέπει κανείς τους υπουργούς της παρούσας κυβέρνησης να εμφανίζονται πιο συχνά απ' ό,τι στην κρατική τηλεόραση».[...]

Από το φθινόπωρο του 1992, ο Σόρος πιέζει έντονα τις Ηνωμένες Πολιτείες να αναγνωρίσουν την Π.Γ.Δ.Μ. ως Μακεδονία, ενώ η Ελλάδα θεωρούσε ότι η αναγνώριση δεν πρέπει να προκύψει πριν προβεί στις αναγκαίες παραχωρήσεις η άλλη πλευρά σε σχέση

με το όνομα, το σύνταγμα και τη σημαία. Τον προηγούμενο Φεβρουάριο, ο πρόεδρος Κλίντον συμφώνησε να αναγνωρίσει τη «Μακεδονία» ως Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας – σε μια προσπάθεια να δείξει ότι δεν θέλει να βλάψει καμία πλευρά. Η Ελλάδα απάντησε με την επιβολή εμπάργκο και ο Κλίντον, έπειτα από συνάντηση που είχε με μέλη του ελληνοαμερικανικού λόμπι, πάγωσε τις διαδικασίες της αναγνώρισης.

Εκείνη τη στιγμή, ένα πρόσωπο, υψηλά ιστάμενο στην κυβέρνηση Κλίντον, μου είπε ότι ο Σόρος **μεγιστοποίησε** τις προσπάθειές του: «Έγραψε μια αιχμηρή επιστολή στον πρόεδρο, παραλληλίζοντας την πολιτική του με εκείνη του κατευνασμού που επέδειξαν οι Δυτικές Δυνάμεις έναντι της Γερμανίας το 1938», μου είπε το πρόσωπο αυτό. [...] Σε δημόσιες εμφανίσεις του κατήγγελλε την Ελλάδα και το ελληνοαμερικανικό λόμπι. Ακούσε πίεση στον Στρόμππ Τάλμποτ και σε άλλα στελέχη του Στέιτ Νηπάρτμεντ και του Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας. Στις συναντήσεις του Μπρέτον-Γουντς, στην Ουάσιγκτον, τον περασμένο Ιούλιο, ο Σόρος δούλεψε με επιμονή παρασηκηνικά, προσπαθώντας να πείσει κάποια μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να βοηθήσουν την Π.Γ.Δ.Μ. (Η Ελλάδα, που κατείχε τότε την προεδρία της Ένωσης, έθεσε βέτο σε κάθε τέ-

ΑΠΟ ΤΟ ΤΙΜΕ 01/09/1997

ΤΟΥ ΤΗΣ Κόνι Μπρακ

τοια προσπάθεια).

Βέβαια, δεν ήταν όλες οι προσπάθειες του Σόρος δημοσίες. Η χρηματοδοτούμενη από αυτόν οργάνωση, **Action Council for Peace in the Balkans**, δραστηριοποιήθηκε έντονα στην Π.Γ.Δ.Μ. Τον Φεβρουάριο του 1994, εξέδωσε τη «Λευκή Βίβλο για τη Μακεδονία», η οποία

υποστήριζε τις θέσεις της κυβέρνησης της Π.Γ.Δ.Μ. εναντίον της Ελλάδος. Η έκθεση αυτή κυκλοφόρησε στον Λευκό Οίκο, στα γραφεία των υπουργείων, στο Κογκρέσο και σε εκατοντάδες ανθρώπους των Μ.Μ.Ε. Μερικούς μήνες αργότερα, τον Μάιο, το ίδιο ίδρυμα εξέδωσε και άλλη έκθεση που επίσης υποστήριζε την ΠΓΔΜ. Σύμφωνα με το κείμενο στο οπισθόφυλλο, η έκθεση είχε προετοιμαστεί από μια «ανεξάρτητη αντιπροσωπεία και

των δύο πλευρών». [...]

Λίγοι θα διαφωνούσαν με την υψηλή προτεραιότητα που είχε δώσει ο Σόρος στο να σταθεροποιήσει την κατάσταση στην Π.Γ.Δ.Μ. Γιατί, εάν ξεσπούσαν εντάσεις ανάμεσα στη σλαβική πλειοψηφία και την ισχυρή αλβανική μειονότητα, η σύγκρουση αυτή θα μπορούσε να οδηγήσει σε έναν ευρύτερο βαλκανικό πόλεμο –στον οποίο θα μπορούσαν να εμπλακούν η Αλβανία, η Σερβία, η Βουλγαρία, η Τουρκία και η Ελλάδα. [...].

Το πρόβλημα με τον Σόρος, όμως, είναι η **ακρότητα** των απόψεών του –που πηγάζει από την τάση του να εξιδανικεύει τη μια πλευρά και να δαιμονοποιεί την άλλη – αλλά και ο τρόπος με τον οποίο αυτή εκφράζεται στις ενέργειές του. Εάν ο Σόρος είχε ακολουθήσει μια πιο μετριοπαθή, διπλωματική, οδό από την αρχή, ακούγοντας και τις δυο πλευρές, είναι πολύ πιθανόν ότι –με την επιρροή και τους πόρους που διέθετε– θα ήταν σε θέση να μεσολαβήσει για μια συνεννόηση προτού το πρόβλημα αναχθεί σε μείζον ζήτημα μεταξύ των δυο πλευρών. Στην περίπτωση αυτή, όμως, η παρέμβαση του Σόρος – που αυτοανακηρύχθηκε σε από μηχανής θεό– δεν έκανε τίποτε για να οδηγήσει τη διένεξη σε λύση αντίθετα, θα μπορούσε να πει κανείς ότι ο ζήλος του (και τα χρήματά του) συνέβαλε τα μέγιστα στην αδιαιμία της Π.Γ.Δ.Μ. Όπως μου είπε ένα πρόσωπο με σημαντική διπλωματική εμπειρία, «ο Γκλιγκόροφ είναι πολύ έξυπνος, αλλά, μην ξεχνάς, ότι πέρασε τριάντα πέντε χρόνια στην κυβέρνηση του Τίτο – και για να επιβιώσεις σ' αυτό το σύστημα, πρέπει να είσαι σκληρό καρύδι. Ο Σόρος εξιδανικεύει την εικόνα του Γκλιγκόροφ».

«Ο Σόρος αναλύει την κατάσταση με τους όρους του "άσπρου" και του "μαύρου"», συνέχισε το άτομο αυτό. «Αλλά για μένα, δεν είναι έτσι. Στην περιοχή αυτή δεν υπάρχει ούτε μαύρο, ούτε άσπρο, και είναι λάθος να την προσεγγίζει κανείς μ' αυτούς τους όρους».

23 Ιουλίου 2001

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΕΝΑΝ ΣΕΡΒΟ συνομιλητή διεξάγαμε έρευνα σχετικά με μια αναφορά για: Καταστροφή Στοιχείων για Εγκλήματα κατά Κοσοβάρων Αλβανών που στάλθηκε στην *balkanhr* [...], τη *Βαλκανική Λίστα για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα*, και την οποία ο συνομιλητής μας είχε βρει στα *Βαλκανικά Ακαδημαϊκά Νέα*.

Ξεκινώντας από κει και, με το ένα να οδηγεί στο άλλο, ακολουθώντας τον μίτο της Αριάδνης σχηματίστηκε μια αναμφισβήτητη εικόνα: Κάποιοι άνθρωποι και κάποιοι οργανισμοί βρίσκονται στο κέντρο ενός μεγάλου κύκλου εξαπάτησης. Όλοι μοιάζουν ειλικρινείς, μερικοί έχουν σίγουρα καλές προθέσεις, όμως, πίσω από τον πέπλο της νομιμότητας και των ανθρωπιστικών ανησυχιών, ανακαλύπτουμε τους ίδιους πανίσχυρους ανθρώπους και τα ίδια ιδρύματα, όπως το *Ινστιτούτο για την Ανοιχτή Κοινωνία* του δισεκατομμυριούχου και φιλόanthρωπου –κατά τον πλέον συνήθη χαρακτηρισμό που του προσδίδουν– Τζωρτζ Σόρος, το *Ίδρυμα Φορντ*, το *Ινστιτούτο Ειρήνης των Ηνωμένων Πολιτειών*, το *Εθνικό Ίδρυμα για τη Δημοκρατία* και πολλά άλλα, που χρηματοδοτούν και χρησιμοποιούν πλήθος από πασιγνωστες ΜΚΟ, όπως η *Human Rights Watch*, η *Διεθνής Αμνηστία*, το *International Crisis Group*, το *Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι* και πολλές άλλες. Μέσα σε όλα αυτά όμως, λάμποντας σαν το Αστέρι του Νότου, βρίσκεται ο **Τζωρτζ Σόρος**, που σαν γιγάντιο χταπόδι του Ιουλίου Βερν απλώνει τα πλοκάμια του σε όλη την Ανατολική Ευρώπη, τη Νοτιοανατολική Ευρώπη, τον Καύκασο, όπως και τις δημοκρατίες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Με τη βοήθεια αυτών των ποικιλώνυμων οργάνωσεων, των συνεργατών και εταίρων τους, που έχουν άπαντες αξιολογούμενα ονόματα και δέχονται γενναίες χορηγίες, και παρόλο που κατά πάσα πιθανότητα οι περισσότεροι έχουν καλές προθέσεις, είναι σε θέση όχι μόνο να διαμορφώσουν, αλλά και να δημιουργήσουν εκ του μηδενός τις «ειδήσεις», την ατζέντα των θεμάτων και την κοινή γνώμη, που τους είναι αναγκαία για να προωθήσουν τους σκοπούς τους, οι οποίοι είναι, εν συντομία, ο έλεγχος του κόσμου και των πλουτοπαραγωγικών πηγών και η προώθηση του κοινού τους ιδανικού για μια τέλεια παγκόσμια τάξη *made in America*.

Το παρόν έγγραφο διερευνά μια πληθώρα από συσχετισμούς. Όπως είπαμε, ξεκινάμε από μια αναφορά σχετικά με την Καταστροφή των Αποδείξεων για τα εγκλήματα ενάντια στους Κοσοβάρους Αλβανούς, η οποία συμπεριλήφθηκε στη Λίστα διανομής του *balkanhr* το Μάιο του 2001, και ανέφερε την ιστορία –η οποία αναπαρήχθη από τα μεγάλα ΜΜΕ μέσα στον Ιούνιο– περί ενός φορητού ψυγείου γεμάτου πτώματα, το οποίο βγήκε από τον Δούναβη στις Σιδερένιες Πύλες, κοντά στο Κλάδοβο της Σερβίας, στις 6 Απριλίου του 1999. Η αναφορά ήταν ανυπόγραφη. Η πηγή της, κατά το μήνυμα, ήταν το Κέντρο Ανθρωπιστικής Δικαιοσύνης, μέσω του *Ελληνικού Παρατηρητηρίου των Συμφωνιών του Ελσίνκι*. Η επόμενη λογική κίνηση ήταν να μπούμε στη

**

ΑΓΑΛΜΑ ΣΤΗΝ WALL STREET ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΡΔΗΝ

62

Ο κύκλος της εξαπάτησης

ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΩΝΤΑΣ ΤΟ ΧΑΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

σελίδα του Ελληνικού Παρατηρητηρίου στο Διαδίκτυο, το οποίο είναι τμήμα του The Balkan Human Rights Web Pages (Σελίδα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για τα Βαλκάνια). Εκεί η αναφορά σε συνέδεε... πάλι με το Balkan Human Rights List (που ιδρύθηκε το 2000 από το... *The Balkan Human Rights Web Pages*)!

Συνειδητοποιώντας ότι κάναμε τον πρώτο μας κύκλο, αποφασίσαμε να επισκεφτούμε το Κέντρο Ανθρωπιστικής Δικαιοσύνης, αλλά μετά από μια ώρα περίπου διαπιστώσαμε ότι δεν μπορούσαμε να ξαναβρούμε την αρχική αναφορά (τουλάχιστον στην αυθεντική μορφή, βλ. παρακάτω). Έτσι ξαναγυρίσαμε στο πρώτο βήμα και αποφασίσαμε να επισκεφτούμε τα *Βαλκανικά Ακαδημαϊκά Νέα* (BAN).

Τα BAN είναι τμήμα του *Κοινότυπου Πηγών*

για τις *Μειονότητες* και συνδέεται με το Κέντρο Πολιτικής Νοτιοανατολικής Ευρώπης (SEEP). Φιλοξενείται στη σελίδα του SEEP. Τα BAN έχουν δικό τους διανομέα (*κόμβος*) στο yahoo. Ο δημιουργός των BAN είναι κάποιος **Florian Bieber** που τυχαίνει να είναι εκ των εκδοτών του SEEP. Το SEEP χρηματοδοτείται από την **Αλβανική Ένωση Πολιτικών Επιστημών** (Τίρανα Αλβανίας), το **Ινστιτούτο για μια Ανοιχτή Κοινωνία** (Βουδαπέστη Ουγγαρίας), το **Κεντρικό Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο** (Βουδαπέστη Ουγγαρίας) και την **Ανεξάρτητη Μακεδονική Ένωση Πολιτικών Επιστημών** (Σκόπια).

Το site του SEEP τυχαίνει επίσης να φιλοξενείται από το **Κεντρικό Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο** (ΚΕΠ). Το ΚΕΠ ιδρύθηκε το 1994 από τον Τζωρτζ Σόρος. Οργανισμοί που συνδέονται με το ΚΕΠ είναι το *Ινστιτούτο για μια Ανοιχτή Κοινωνία Βουδαπέστης* και το *Δίκτυο Ιδρυμάτων Σόρος*. «Το Ινστιτούτο για μια Ανοιχτή Κοινωνία Βουδαπέστης ιδρύθηκε το 1993 για να αναπτύξει και να εισαγάγει προγράμματα στους τομείς της εκπαίδευσης και των κοινωνικών και νομικών μεταρρυθμίσεων στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη και την Πρώην Σοβιετική Ένωση. Το I.A.K.B. είναι τμήμα του Δικτύου Ιδρυμάτων Σόρος, μιας ομάδας αυτόνομων οργανισμών που δημιουργήθηκε και υποστηρίζεται από τον Τζωρτζ Σόρος», αναγράφεται στην ιστοσελίδα. Ο **Florian Bieber**, ο συνεκδότης του SEEP και δημιουργός των BAN, δούλεψε για το ΚΕΠ από τον Οκτώβριο του 1998 ως τον Ιούνιο του 2000. Διατηρεί μια θέση διδασκαλίας στο μάθημα των Νοτιοανατολικοευρωπαϊκών Σπουδών στο ΚΕΠ (αυτή τη στιγμή είναι λέκτορας στο Περιφερειακό πρόγραμμα μεταπτυχιακών με θέμα Δημοκρατία και Ανθρώπινα Δικαιώματα στο Πανεπιστήμιο του Σερράγεβο). Αν διαβάσει κανείς προσεκτικά τον φάκελό του, θα διαπιστώσει εύκολα τις πολλές του διασυνδέσεις.

Οι άλλοι δυο χρηματοδότες του SEEP είναι η **Ανεξάρτητη**

Μακεδονική Ένωση Πολιτικών Επιστημών (Σκόπια, 'Μακεδονία'), η οποία δεν έχει ιστοσελίδα και η **Αλβανική Ένωση Πολιτικών Επιστημών** (Τίρανα Αλβανίας), ή ΑΕΠΕ. Η ΑΕΠΕ ιδρύθηκε το 2000 για να «συμβάλει στην εισαγωγή και την πρόοδο των σπουδών όλων των κλάδων της πολιτικής επιστήμης (Συγκριτική Πολιτική, Πολιτική Οικονομία και δημόσιες πολιτικές, Διεθνείς Σχέσεις, Πολιτική Θεωρία, Κρατική Πολιτική, τμηματικές Σπουδές κ.λπ.) σε αλβανόφωνους οργανισμούς και πανεπιστήμια στην Αλβανία και αλλού». Η ΑΕΠΕ δεν παρέχει καμιά πληροφόρηση σχετικά με τη χρηματοδότησή της. Εν τούτοις, δυο από τα μέλη του ΔΣ έχουν πτυχίο από το ΚΕΠ και η σελίδα αναφέρει πως ο οργανισμός είναι «εκ των εκδοτών του SEEP».

Όπως προαναφέρθηκε, τα BAN,

εκτός από τη σχέση τους με το SEEP

, αποτελούν και μέλος του **Κοινότυπου Πηγών για τις Μειονότητες**

(COMIR). Το COMIR, κατά την ιστο-

σελίδα του, είναι ένα πρόγραμμα

συνεργασίας βασισμένο στο Διαδί-

κτυο που στοχεύει στο να προαγάγει

την ελεύθερη ροή πληροφοριών και

διαλόγου στο πεδίο των σχέσεων

μεταξύ εθνών, της πολυπολιτισμικής

πολιτικής και των δικαιωμάτων των

μειονοτήτων. Το COMIR στοχεύει στο

να εγκαθιδρύσει ένα επιτελείο πλη-

ροφοριών και δράσεως στην περιοχή

της Ευρώπης (περιοχή του ΟΑΣΑ)

για να υποστηριχθεί η δημοκρατική

διακυβέρνηση πολυεθνικών και

πολυεθνικών κοινωνιών. Γι' αυτόν το σκοπό, το COMIR

αναπτύσσει και προωθεί διαδικτυακές βιβλιοθήκες, λίστες

από ηλεκτρονικές διευθύνσεις, μια βάση δεδομένων από

πλήρη ντοκουμέντα, εκπαιδευτικό υλικό κλπ. Οι μεγαλύτε-

ρες πρωτοβουλίες του είναι μια εικονική βιβλιοθήκη,

λίστες e-mail συνεργατών, μια μηχανή έρευνας στα sites

των ιδρυτών, ένα πακέτο Πηγών για Ακτιβιστές των μειονο-

τικών δικαιωμάτων, μια βάση δεδομένων των επιτυχημένων

πρακτικών και νομική εκπαίδευση. Το COMIR φιλοξενείται

από την Πρωτοβουλία για τη Μεταρρύθμιση των Τοπικών

Κυβερνήσεων και των Δημοσίων Υπηρεσιών (LGI). Το LGI

«ιδρύθηκε το 1997 από το Συμβούλιο του Ινστιτούτου για

μια Ανοιχτή Κοινωνία Βουδαπέστης. Η Πρωτοβουλία αντικα-

θιστά το Ινστιτούτο στα θέματα Τοπικής Διακυβέρνησης και

Δημοσίων Υπηρεσιών και οικοδομεί πάνω στα επιτεύγματά

του», αναφέρει η ιστοσελίδα. «Η ανάπτυξη δημοκρατικής

και αποτελεσματικής διοίκησης σε επίπεδο τοπικό, όχι κε-

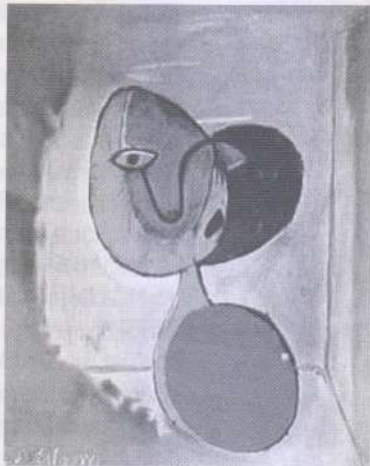
ντρικού κράτους, παραμένει ένα από τα κεντρικά αιτούμενα

της μετάβασης. Η ανταλλαγή τεχνολογίας μεταξύ των

χωρών μπορεί να συμβάλει σημαντικά στη διαδικασία των

μεταρρυθμίσεων στην περιοχή. Η πρωταρχική αποστολή

του LGI είναι να ενθαρρύνει μια τέτοια διασυννοιακή συ-

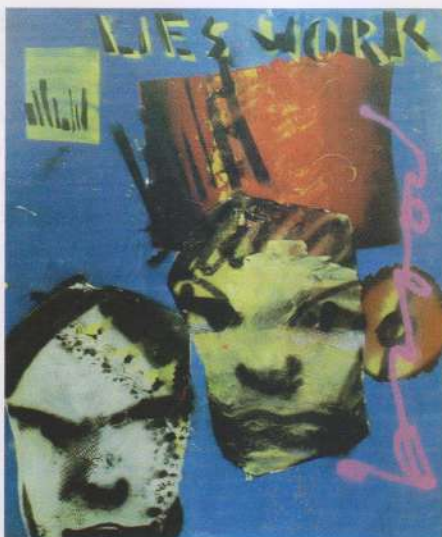

Π. ΠΙΚΑΣΟ, ΜΠΛΕ ΚΥΚΛΟΣ

Tou Gilles d' Aymery

ΡΑΗΝ

63

DOEK, LIES WORK

νεργασία, και δυναμικά να διαδώσει και να υποστηρίξει στην περιοχή σημαντικές έρευνες-σπουδές πολιτικής που θα μπορούσαν να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στη διαδικασία των μεταρρυθμίσεων». Άρα λοιπόν το COMIR φιλοξενείται από το Ινστιτούτο για μια Ανοιχτή Κοινωνία του Τζωρτζ Σόρος.

Σελίδες που συνεργάζονται με το COMIR είναι: Το Κέντρο Ντοκουμέντων και Πληροφοριών για τις Μειονότητες στην Ευρώπη - Νοτιοανατολικής Ευρώπης, Η Ομάδα Δικαιωμάτων των Μειονοτήτων MRG LGI MMCP, η Πρωτοβουλία για τη μεταρρύθμιση των τοπικών Κυβερνήσεων και των Δημόσιων Υπηρεσιών, το Ευρωπαϊκό Κέντρο για τα Θέματα των Μειονοτήτων, το Κέντρο για τα Δικαιώματα των Ρομά, το Ινστιτούτο Φόρουμ για τις Κοινωνικές Σπουδές, τα Βαλκανικά Ακαδημαϊκά Νέα, το Human Rights Watch, το Ινστιτούτο Συνταγματικής και Νομικής Πολιτικής, η Ευρωπαϊκή Ακαδημία Μπολζάνο/Μπόζεν και ο Παγκόσμιος Οργανισμός κατά των Βασανιστηρίων.

Μια και το COMIR είναι συνεργάτης του Ελληνικού Παρατηρητηρίου των Συμφωνιών του Ελσίνκι αποφασίσαμε να επισκεφτούμε το site αυτό.

Σύμφωνα με την ιστοσελίδα του, το Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι ιδρύθηκε το 1993 από μέλη της Ομάδας Μειονοτικών Δικαιωμάτων Ελλάδος, που ανήκει στη Διεθνή Ομάδα Μειονοτικών Δικαιωμάτων από το 1992. Το 1993, το ΕΠΣΕ έγινε το ελληνικό μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας του Ελσίνκι. Το 1998, το ΕΠΣΕ έγινε μέλος του Διεθνούς Συντονισμού για την Ελευθερία της Έκφρασης και το 2000 του Ευρωμεσογειακού Δικτύου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του Οργανισμού ΜΜΕ Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Το ΕΠΣΕ παρατηρεί, καταγράφει και ασκεί πίεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Ελλάδα, και περιστασιακά, στα Βαλκάνια. Συμμετείχε και συνεργάστηκε συχνά στην καταγραφή των ελληνικών και βαλκανικών ΜΜΕ ως προς την παραγωγή στερεοτύπων και ρητορικής μίσους. Συνέταξε λεπτομερείς αναφορές σχετικά με εθνικές, γλωσσικές, θρησκευτικές και μεταναστευτικές μειονότητες στην Ελλάδα, καθώς και σχετικά με τις ελληνικές μειονότητες στην Αλβανία και την Τουρκία. Από το 1997, σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κέντρο Δικαιωμάτων των Ρομά, διευθύνει ένα Γραφείο για τους Ρομά στην Ελλάδα.

Επίσης, από το 1997, διευθύνει το Γραφείο Σύνταξης Αθηνών του Εναλλακτικού Δικτύου Πληροφόρησης (AIM), ενώ το 2000 άρχισε την έκδοση του μηνιαίου ηλεκτρονικού περιοδικού «Δικαιωματικά» στην ελληνική γλώσσα. Το 1998, το ΕΠΣΕ υπήρξε συνιδρυτής του Κέντρου Ντοκουμέντων και Πληροφοριών για τις Μειονότητες στην Ευρώπη - Νοτιοανατολικής Ευρώπης, (CEDIME-SE), λειτουργώντας μια ιστοσελίδα (<http://www.greekhelsinki.gr>) και δύο web lists που καλύπτουν θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και παρέχουν συνοπτικές και συγκριτικές παρουσιάσεις όλων των μειονοτήτων της περιοχής. Το 2000, το CEDIME-SE συμμετείχε στην ίδρυση του Κοινότυπου Πηγών για τις Μειονότητες (COMIR).

Στην ιστοσελίδα του γράφει:

«Το Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι και την Ομάδα Μειονοτικών Δικαιωμάτων Ελλάδος θα ήθελαν να ευχαριστήσουν για τη χορηγία τους το Ινστιτούτο για μια Ανοιχτή Κοινωνία, τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PHARE και Ευρωμωσαϊκό, την Αυστριακή κυβέρνηση και Ομοσπονδιακή Καγκελαρία, τον Νίκο Δήμου, το Ίδρυμα Άρτος Ζωής, το Ευρωπαϊκό Κέντρο για τα Δικαιώματα των Ρομά, το Ίδρυμα Μπέργκχοφ για την Έρευνα των Συγκρούσεων, το Ινστιτούτο Άσπεν Βερολίνου, τη Διεθνή Ομοσπονδία του Ελσίνκι, την Εταιρία Επικοινωνίας και Πολιτικών Ερευνών, την Ελληνική Γραμματεία Νέας Γενιάς και άλλους».

Συνεπώς το ΕΠΣΕ χρηματοδοτείται από το ΙΑΚ, μεταξύ άλλων. Και τι γίνεται με τους διάφορους «οργανισμούς» με τους οποίους συνεργάζεται;

Η Διεθνής Ομάδα Μειονοτικών Δικαιωμάτων (MRG): Το (MRG) είναι ένας «μη κυβερνητικός οργανισμός με έδρα το Λονδίνο (Ην. Βασίλειο). Το (MRG) προωθεί τα δικαιώματα εθνικών, γλωσσικών και θρησκευτικών μειονοτήτων». Το MRG στη σελίδα του δεν αναφέρει χρηματοδότηση και σπόνσορες, όμως το ΕΠΣΕ αναφέρει ότι, τουλάχιστον το MRG Ελλάδος, υποστηρίζεται, μεταξύ άλλων, από το ΙΑΚ (βλ. ανωτέρω). Η αρχική του σελίδα έχει σύνδεση με το COMIR.

Το Ευρωπαϊκό Κέντρο για τα Δικαιώματα των Ρομά (ERRC). Το ERRC είναι ένας «διεθνής οργανισμός δημοσίου δικαίου που καταγράφει την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ρομά και παρέχει νομική βοήθεια σε περιπτώσεις παραβίασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων». Οι μεγάλοι σπόνσορες είναι: Το Ινστιτούτο για μια Ανοιχτή Κοινωνία, το Ίδρυμα Φορντ, το Ίδρυμα Τσαρλς Στιουαρτ Μοττ, το Ταμείο Ρούμπεν και Ελίσαμπεθ Ράουσιγκ, το ταμείο Αδελφοί Ροκφέλλερ και το Ταμείο Τζ. Μ. Κάπλαν.

Προσέξτε παρακαλώ, ότι το ΕΠΣΕ, που χρηματοδοτείται εν μέρει από το ΙΑΚ, χρηματοδοτείται επίσης εν μέρει και από το ERRC, το οποίο πάλι χρηματοδοτείται εν μέρει από ...ΙΑΚ!

Διεθνής ένωση για την Ελευθερία της έκφρασης (IFEX): Το IFEX «γεννήθηκε το 1992, όταν πολλές από τις σημαντικότερες οργανώσεις για την ελευθερία της έκφρασης παγκοσμίως συναντήθηκαν στο Μόντρεαλ βρίσκοντας τον καλύτερο τρόπο για να προωθήσουν τους κοινούς τους στόχους». Οι οργανισμοί που υποστηρίζουν την IFEX είναι:

Το Καναδικό Διεθνές Κέντρο Ανάπτυξης (Καναδάς), το Ινστιτούτο για μια Ανοιχτή Κοινωνία (ΗΠΑ), το Υπουργείο Εσωτερικών της Δανίας, το Ίδρυμα Φορντ (ΗΠΑ), το Φόρουμ Ελευθερίας (ΗΠΑ), το Ανθρωπιστικό Ινστιτούτο συνεργασίας με τις Αναπτυσσόμενες Χώρες (Ηίνος), (Ολλανδία), το Ίδρυμα Τζόυς Μερτζ - Γκίλμορ (ΗΠΑ), το Υπουργείο Εξωτερικών της Φινλανδίας, το Ίδρυμα Μνήμης του Ρόμπερτ ΜακΚόρμικ (ΗΠΑ), το Σουηδικό Διεθνές Αναπτυξιακό Κέντρο (Σουηδία) και ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών για την Εκπαίδευση, την Επιστήμη και τον Πολιτισμό (ΟΥΝΕΣΚΟ).

Ευρωμεσογειακό Δίκτυο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (EMHRN): το EMHRN, που ιδρύθηκε το 1997, «είναι ένα δίκτυο οργανισμών για τα ανθρώπινα δικαιώματα με παρουσία σε πάνω από 20 χώρες της Ευρωμεσογειακής περιοχής». Χρηματοδότες ή σπόνσορες δεν αναφέρονται. Μεταξύ των μελών τους είναι το *Human Rights Watch* και η Διεθνής Αμνηστία.

Το **Greek Helsinki Monitor (GHM)** επίσης σχετίζεται με το Ινστιτούτο Πληροφόρησης για τον Πόλεμο και την Ειρήνη (IWPR). Το IWPR είναι «ένα ανεξάρτητο μορφωτικό Ίδρυμα με έδρα το Ηνωμένο Βασίλειο». Το IWPR «υποστηρίζει τον εκδημοκρατισμό και την ανάπτυξη σε περιοχές κρίσης, παρέχοντας μια διεθνή βάση, επαγγελματική εκπαίδευση και οικονομική βοήθεια σε ανεξάρτητα Μέσα, ακτιβιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και άλλες δημοκρατικές φωνές». Η ιστοσελίδα του IWPR εκφράζει ευχαριστίες στα «ακόλουθα ιδιωτικά και κυβερνητικά ιδρύματα και οργανώσεις που υποστηρίζουν τις τοπικές δραστηριότητες ανάπτυξης της πληροφόρησης και των Μέσων»: **Εταιρία Κάρνεγκι** της Νέας Υόρκης, **Υπουργείο Διεθνούς Ανάπτυξης** (Ηνωμένο Βασίλειο), την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, Γραφείο Εξωτερικών υποθέσεων, το Φόρουμ Ελευθερίας, το Ίδρυμα Φορντ, το Εθνικό Ίδρυμα για τη Δημοκρατία, Κοινωνική Χρηματοδότηση (Ηνωμένο Βασίλειο), το Ινστιτούτο για μια Ανοιχτή Κοινωνία, τον οργανισμό «Ο Τύπος Τώρα», το Ίδρυμα *Σάμιουελ Ρούμπιν*, το Σουηδικό Κέντρο Διεθνούς Ανάπτυξης και Συνεργασίας, το Ινστιτούτο για την Ειρήνη (ΗΠΑ) και το Ίδρυμα Ούνιστον για την Παγκόσμια Ειρήνη.

Το GHM αναμεταδίδει τις αναφορές της Human Rights Watch και σχετίζεται με αυτήν τουλάχιστον μέσω COMIR και EMHRN. Για τους αναγνώστες που δεν είναι ενήμεροι για το HRW, συστήνουμε το ρεπορτάζ του Paul Treanor: Ποιος είναι πίσω από το *Human Rights Watch*. Το Ευρωπαϊκό τμήμα του Συμβουλίου του HRW, με το όνομα *Υποδιεύθυνση Ευρώπης και Ασίας*, συνδέεται με τη Διεθνή Ομοσπονδία του Ελσίνκι για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (η οποία, παρεμπιπτόντως, χρηματοδοτείται μεταξύ άλλων από το Ίδρυμα Φορντ. Βλέπε <http://www.ihf-hr.org/about.htm#Funders>).

Το Συμβούλιο για την Υπεράσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ελευθεριών (αγνώστου χρηματοδότη) δημοσιεύει μια εβδομαδιαία αναφορά πάνω στην «κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών στην Κόσσοβα» [προσέξτε την προφορά]. Αυτές οι αναφορές αναμεταδίδονται, μεταξύ άλλων, από το GHM

και το BAN.

Το ίδιο γίνεται με τις αναφορές και τις αναλύσεις της **Διεθνούς Ομάδας Κρίσεων (ICG)**. Το ICG είναι ένας «ιδιωτικός πολυεθνικός οργανισμός, αφιερωμένος στην ενίσχυση της ικανότητας της Διεθνούς Κοινότητας να αντιδρά, να κατανοεί και να δρα ώστε να αποτρέψει και να συγκρατεί τις συγκρούσεις». Οι αναγνώστες ίσως να θυμούνται την αναφορά της ICG της 26ης Νοεμβρίου του 1999 για την Τερσα: «Βρίσκοντας άκρη στο Λαβύρινθο», η οποία υποδείκνυε πως η UNMIK και η KFOR πρέπει να αναλάβουν τον έλεγχο του συγκροτήματος ορυχείων της Τερσα – πράγμα το οποίο έκαναν. Η ICG είναι ένας ενδιαφέρων οργανισμός, ο οποίος θα άξιζε μια ιδιαίτερη έρευνα. Δηλώνει στο διαδίκτυο πως «Η διατήρηση διαφοροποιημένης βάσης χρηματοδότησης είναι κρίσιμη για τη διατήρηση της πολιτικής ανεξαρτησίας και της αξιοπιστίας της ICG», ενώ προσθέτει πως «η ICG λαμβάνει χρηματοδότηση από κυβερνήσεις, οργανισμούς κοινής ωφέλειας, εταιρείες και ιδιώτες δωρητές. Οι ακόλουθες κυβερνήσεις είναι μεταξύ των δωρητών στον παρόντα χρόνο: Αυστραλία, Καναδάς, Δανία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Ιαπωνία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Νορβηγία, Δημοκρατία της Κίνας (Ταϊβάν) [προσέξτε πώς ονομάζεται η Ταϊβάν], Σουηδία, Ελβετία και Ηνωμένο Βασίλειο». Στα ιδρύματα και τους ιδιώτες δωρητές περιλαμβάνονται οι εξής: *Ίδρυμα*

JOHN RYRIE, ΕΞΑΠΑΘΣΗ

Ansary, *Ίδρυμα Γουίλιαμ και Φλόρα Χούλετ*, *Ίδρυμα Τσαρλς Στιούαρτ Μοτ*, *Ινστιτούτο για μια Ανοιχτή Κοινωνία*, *Ταμείο Ploughshares*, *Ίδρυμα Σασακάβα*, *Ίδρυμα Σμιθ Ρίτσαρντσον* και *Ινστιτούτο Ειρήνης των ΗΠΑ*.

Ο καλύτερος τρόπος να σχηματίσει κανείς μια εικόνα για την «πολιτική ανεξαρτησία και την αξιοπιστία» της ICG είναι να δει το Διοικητικό Συμβούλιο. Μεταξύ των πλέον των 50 μελών υπάρχουν τα ακόλουθα ονόματα: **Στίβεν Σόλαρζ** (Αντιπρόεδρος της ICG και πρώην μέλος του Κογκρέσου), **Μόρτον Αμπράμοβιτς** (πρώην υφυπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ και πρώην πρεσβευτής των ΗΠΑ στην Τουρκία), **Κένεθ Αντελμαν** (πρώην πρεσβευτής των ΗΠΑ και Αναπληρωτής Μόνιμος Αντιπρόσωπος στον ΟΗΕ), **Ρίτσαρντ Άλλεν** (πρώην επικεφαλής του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας των ΗΠΑ και Σύμβουλος Εθνικής Ασφάλειας), **Λούις Άρμπορ** (Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου του

Καναδά και πρώην αρχιεπισκοπάρχου του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώην Γιουγκοσλαβία), **Γουέσλεϊ Κλαρκ** (πρώην Ανώτατος Συμμαχικός Διοικητής Ευρώπης), **Άλλαν Τζ. Μακ Ίσλεν** (πρώην αναπληρωτής πρωθυπουργός του Καναδά), **Μπάρμπαρα ΜακΝτούγκαλλ** (πρώην Υπουργός Εξωτερικών του Καναδά), **Γουέην Όουενς** (πρόεδρος του Κέντρου για την Ειρήνη και την Οικονομική συνεργασία τη Μέση Ανατολή), **Τζωρτζ Σόρος** (πρόεδρος του Ιδρύματος για μια ανοιχτή Κοινωνία) και **Μόρτιμερ Ζούκερμαν** (πρόεδρος και αρχισυντάκτης του US News and World Report).

Έτσι λοιπόν, από άγνωστους ανθρώπους ή οργανισμούς όπως οι **SEEP, COMIR, BAN, GHM, IFEX, ERRC**, κ.λπ. και ο **Florian Bieber**, μέχρι μεγάλα ψάρια πώς οι **ICG, HRW, IPWR**, κ.λπ. και **Λούις Άρμπορ, Μόρτον Αμπράμοβιτς ή Γουέσλεϊ Κλαρκ**—για να αναφέρουμε κάποιους μόνο—η ατζέντα, η ιδεολογία και οι πηγές χρηματοδότησης είναι οι ίδιες. Προέρχονται από το **Ίδρυμα Φορντ**, το **Εθνικό Ίδρυμα για τη Δημοκρατία των ΗΠΑ**, το **Ινστιτούτο για μια Ανοιχτή Κοινωνία** και πολλούς, πολλούς πλούσιους οργανισμούς. Ο δε Τζωρτζ Σόρος βρίσκεται πάντα ανεξαιρέτως στο επίκεντρο αυτής της ομόκεντρης μάζας.

Ο ΚΑΡΛ ΠΟΠΠΕΡ

Όχι μόνο διαμορφώνουν την κοινή γνώμη, αλλά δημιουργούν τις ειδήσεις, πληρώνουν, κυριολεκτικά αγοράζουν τη διαμόρφωση και δημιουργία των ειδήσεων (θυμάστε τις βαλίτσες με τα μετρητά που διοχετεύονταν στην αντιπολίτευση—DOS, Οτρορ, «B92» κ.λπ.— πριν τις Γιουγκοσλαβικές εκλογές του 2000;), ώστε να ελέγχουν τον τρόπο που η κοινή γνώμη διαμορφώνεται και δημιουργείται. Το κοινό έχει ελάχιστη ή και καθόλου γνώση σχετικά με το πώς οι ειδήσεις που μαθαίνουν και οι γνώμες που διαμορφώνουν δημιουργούνται, χαλκευμένες σαν πλαστός Ροντέν, και από πού προέρχονται στην πραγματικότητα. Ολοκληρωτική χειραγώγηση, ολοκληρωτική εξαπάτηση και ολοκληρωτικός διανοητικός έλεγχος.

Δεν είναι θλιβερό;

Ο Gilles d' Aymery είναι ιδρυτής του ηλεκτρονικού περιοδικού SWANS (www.swans.com)

Μετάφραση,
Διονύσης Ξενάκης

ΠΕΡΑΣΕ ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ επανάσταση» στην Ουκρανία και αυτό που από την αρχή ήταν κοινό μυστικό τεκμηριώνεται πλέον από έγκυρους δημοσιογράφους και επιστήμονες: στην «επανάσταση» συμμετείχαν ενεργά αμερικανικά και ευρωπαϊκά ιδρύματα, όπως προηγουμένως στο Βελιγράδι και στην Τιφλίδα και αργότερα στην «επανάσταση των κέδρων» στη Βηρυτό. Επόμενο βήμα, η προετοιμασία μιας «μπλε επανάστασης» στο Μινσκ όπου, εντός του 2006, θα πραγματοποιηθούν προεδρικές εκλογές. Το φθινόπωρο του 2004, το αμερικανικό Κογκρέσο ενέκρινε την *Belarus Democracy Act* με σκοπό την επιχορήγηση πολιτικών κομμάτων, ΜΚΟ και ανεξάρτητων ΜΜΕ).

Ως συνήθως, αμφισβητείται, και μάλιστα με έντονο ύφος, ότι «οι επαναστάσεις» αυτές είναι δυτικές μηχανοραφίες. Κατόπιν όμως ανακοινώνονται, με τον ίδιο τρόπο, στοιχεία που αποδεικνύουν το αντίθετο. Έτσι ο **Μάικλ Μακφωλ** από το Ινστιτούτο *Hoover*, με περισσή ειλικρίνεια, διαβεβαιώνει στην *Ουάσιγκτον Ποστ* (21-12-2004) ότι «η δημοκρατία δεν είναι αμερικανική μηχανοραφία», ενώ την ίδια στιγμή έγραφε ότι Αμερικανοί μυστικοί πράκτορες με επιφροή αναμείχθηκαν στις εσωτερικές υποθέσεις της Ουκρανίας κατονομάζοντας τα ιδρύματα που διακρίθηκαν υπέρ της ουκρανικής «δημοκρατίας»¹. Εδώ εμφανίζονται π.χ. τα εξής: *U.S. Agency for International Development (USAID)*, *National Endowment for Democracy (NED)* και *Eurasia Foundation*, επίσης τα *Ίδρύματα των Δημοκρατικών, των Ρεπουμπλικάνων και των Συνδικάτων*, το *Freedom House*, η *Ευρωπαϊκή Ένωση*, μεμονωμένα ευρωπαϊκά κράτη και ο κερδοσκοπός-φιλάνθρωπος **Τζωρτζ Σόρος**. Σε παρόμοια γραμμή βρίσκεται και το άρθρο του **Κόνραντ Σούλερ** στην εφημερίδα *Frankfurter Allgemeine* (21-9-2005) που κατονομάζει τις **USAID** και **NED** ως τους κεντρικούς σταθμούς διανομής των κρατικών χρημάτων που εισέρρευσαν στην Ουκρανία. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει όμως ένα άρθρο της καθηγήτριας πολιτικών επιστημών του Πανεπιστημίου της Λειψίας, **Μαρία Χούμπερ**, στην έκδοση του Δεκεμβρίου 2005 του περιοδικού *Blaetter fuer deutsche und internationale Politik*, όπου παρουσιάζεται αναλυτικά η σχέση μεταξύ της αμερικανικής στρατηγικής και των δραστηριοτήτων του USAID και διαφόρων άλλων ιδρυμάτων².

Παρακάτω παρουσιάζονται συνοπτικά μερικά ιδρύματα εξαγωγής της Δημοκρατίας με μη στρατιωτικά μέσα όπως και σημαντικές προσωπικότητες από αυτό το Δίκτυο Ιδρυμάτων.

U.S. Agency for International Development (USAID)

H USAID είναι η **Κεντρική Υπηρεσία** για την πολιτική εξωτερική βοήθεια των ΗΠΑ. Ο Διευθυντής επιλέγεται από τον Πρόεδρο των ΗΠΑ και η επικύρωση γίνεται από την Γερουσία. Μέσω της ιδιότητας του μέλους στο Συμβούλιο της **USAID**, επιτυγχάνονται στενές σχέσεις, μεταξύ άλλων, με τα Ίδρύματα των Δημοκρατικών και των Ρεπουμπλικάνων και με το νεοσυντηρητικό think tank **American Enterprise**

**

Οι μάντζερ «επαναστάσεων» του Θείου Σαμ

πώς οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις της Ουάσιγκτον ασκούν εξωτερική πολιτική

Institute (AEI).

Μέχρι στις αρχές του 2005, η **USAID** διέθεσε για την **Ουκρανία** 2 δισεκατομμύρια δολάρια. Πολύ χρήμα για μια χώρα της οποίας το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν ανέρχεται στο 0,5% του αμερικανικού. Η κυβέρνηση πρέπει να πάρει την έγκριση της εξωτερικής της βοήθειας από σκεπτικιστές βουλευτές του Κογκρέσου, και μια έγκριση επιτυγχάνεται ευκολότερα αν τα χρήματα των φορολογούμενων εξυπηρετούν τα αμερικανικά συμφέροντα.

Ένας δρόμος για την αμερικανική επιρροή στην **Ουκρανία** περνάει μέσα από την **Πολωνία**: Υπό τον τίτλο *Poland-America-Ukraine Cooperation*, η **USAID**, εδώ και χρόνια, δίνει εισφορές εκατομμυρίων δολαρίων σε πολωνικές **ΜΚΟ** με στόχο να ισχυροποιήσουν στην **Ουκρανία** τους οπαδούς της ουκρανικής ένταξης στην Ε.Ε. (στην ίδια γραμμή εργάζεται το Ίδρυμα **Stefan-Batory**, ένα δημιούργημα του Ιδρύματος **Ford** και του **Τζωρτζ Σόρος**). Με τα χρήματα της **USAID**, οι ΗΠΑ δημιούργησαν 30 «ανεξάρτητους» ραδιοφωνικούς σταθμούς και συντακτικές ομάδες εφημερίδων. Συγχρόνως, η **USAID** εντατικοποίησε την υποστήριξη ιδιωτικών Μέσων. (...) Στις 24 Φεβρουαρίου 2005, στην ιστοσελίδα της **USAID**, αναφερόταν ότι: Το πρόγραμμα Δημοκρατίας και Διακυβέρνησης είχε καθοριστική επιρροή στην (ουκρανική) εκλογική αναμέτρηση. Το εκλογικό αποτέλεσμα σε καμία περίπτωση δεν ήταν σίγουρο.

Eurasia Foundation

Η **Eurasia Foundation** στοχεύει στην υποστήριξη της κοινωνίας των πολιτών και του ιδιωτικού ανταγωνισμού στην πρώην **Σοβιετική Ένωση**. Τα χρήματα προέρχονται από την **USAID** και από διάφορους δημόσιους και ιδιωτικούς χορηγούς, μεταξύ των οποίων και του **Τζωρτζ Σόρος**. Στο Συμβούλιο αυτού του ανεξάρτητου από την κυβέρνηση ιδρύματος βρίσκουμε, μεταξύ άλλων, δύο πρώην Υπουργούς Εξωτερικών (**Μαντλίν Ολμπράιτ** και **Τζέιμς Μπέικερ**), έναν πρώην Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εξωτερικών (**Λώρενς Ηγκλμπέργκερ**) και έναν πρώην Υπουργό Άμυνας (**Φρανκ Καρλούτσι**). Οι νεοσυντηρητικοί εκπροσωπούνται από τον Μαξ Κάμπελμαν (ο οποίος ανήκει και στο Συμβούλιο του **Freedom House**).

National Endowment for Democracy (NED), National Democratic Institute for International Affairs (NDI) και International Republican Institute (IRI).

Το **NED** ιδρύθηκε κατά την προεδρεία του **Ρόναλντ Ρήγκαν** (1983/84) για να επηρεάζει κόμματα, ιδρύματα και **MME** στο εξωτερικό. Μέχρι τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '70, το θέμα αυτό ήταν υπόθεση της **CIA**, κατόπιν όμως περιορίστηκαν οι αρμοδιότητές της. Προκειμένου να μην παραβιάζεται η νομοθεσία κατά την εντατικοποίηση ανατρεπτικών ενεργειών στο εξωτερικό, ιδρύθηκε το **NED** σαν «ιδιωτική» οργάνωση (χρηματοδοτείται όμως κατά 95% από τον κρατικό προϋπολογισμό). Έτσι το **NED** είναι τόσο ανεξάρτητο από την κυβέρνηση όσο ήταν η **Κομιντέρν** από

τη **Σοβιετική Ένωση**. Πρότυπο για τις δραστηριότητες του **NED** ήταν τα ιδρύματα των γερμανικών κομμάτων και η επιτυχημένη τους επιρροή στην Ισπανία και την Πορτογαλία στη δεκαετία του '70. Το 70% των χρημάτων του **NED** φεύγουν στο εξωτερικό μέσω τεσσάρων θυγατρικών. Τρεις από αυτές δημιουργήθηκαν σε σχέση με την ίδρυση του **NED**: τα ιδρύματα των δύο μεγάλων κομμάτων **National Democratic Institute for International Affairs (NDI)** και **International Republican Institute (IRI)** και το **Center of International Private Enterprise**, που σχετίζεται με το Εμπορικό Επιμελητήριο. Το τέταρτο ίδρυμα, το **American Center for International Labour Solidarity**, που σχετίζεται με την συνδικαλιστική οργάνωση **AFL-CIO**, υπήρχε με άλλη ονομασία από το 1944 (διευθύνου-

AKES.

ARES, JUVENTUD REBELDE, ABANA, KOYBA

νταν μέχρι το 1974 από τον πρώην Γενικό Γραμματέα του **ΚΚ Τζέι Λάβστοουν** και το 1983 είχε ήδη μεγάλη εμπειρία σε αντικομμουνιστικές δραστηριότητες στο εξωτερικό. Βασικές περιοχές δραστηριότητας του **NED**, στη δεκαετία του '80, ήταν η **Πολωνία** και η **Νικαράγουα**. Στη δεκαετία του '90, ήταν κυρίως τα κράτη της **Ανατολικής Ευρώπης**, ενώ σήμερα είναι ο ισλαμικός κόσμος. Δεν λησμονήθηκαν όμως και άλλες περιοχές, και έτσι το **NED** και οι θυγατρικές του κατηγορήθηκαν για ανατρεπτική δραστηριότητα στη **Βενεζουέλα**. Η παρουσία του έγινε αντιληπτή επίσης και στην **Ουκρανία**. Οι θυγατρικές του **NED** χρηματοδοτούνται και από την **USAID** αλλά και από ιδιώτες χορηγούς, όπως π.χ. από τον **Τζωρτζ Σόρος**.

Πρόεδρος του **NED** είναι από το 1984 ο **Καρλ Γκέρσμαν**, ο οποίος λόγω της πολιτικής του βιογραφίας έχει καλές σχέσεις με τα δύο κόμματα και με τους νεοσυντηρητικούς διανοούμενους. Ο **Γκέρσμαν** προέρχεται από το παλιό **Socialist Party**, που ανήκε στην αντικομμουνιστική, φιλοσιωνιστική ομάδα **Σάτσμαν** (ο **Μαξ Σάτσμαν** ήταν παλιός γραμματέας του **Τρότσκι**). Τέλη του 1972, το κόμμα διασπάστηκε και η δεξιά πτέρυγα, με την ομάδα **Σάτσμαν** σαν πυρήνα, ίδρυσε

του Hans-Werner Klausen

το **Social Democrats USA**, που είχε στενές σχέσεις τόσο με την *Coalition for a Democratic Majority (CDM)*, από τις γραμμές της οποίας προήλθαν πολλοί νεοσυντηρητικοί, όσο και με την ηγεσία των συνδικάτων υπό τους Τζωρτζ Μήνου και Λέιν Κίρκλαντ. Ο **Γκέρμαν** ήταν, μέχρι το 1980, διευθύνων σύμβουλος του *Social Democrats USA* και ανήκε στους μόνιμους αρθρογράφους του νεοσυντηρητικού περιοδικού *Commentary*. Το 1981, η συντρόφισσά του, **Τζέιν Κιρκπάτρικ**, τον έκανε σημαίνοντα σύμβουλό της στην αμερικανική αντιπροσωπεία στον ΟΗΕ.

Προκαθήμενος του **NED** είναι και ο **Βιμ Βέμπερ** ένας από τους υπογράφοντες στην ιδρυτική διακήρυξη του νεοσυντηρητικού *Project for the New American Century (PNAC)*. Εκπρόσωπος του Βέμπερ είναι ο **Τόμας Ντόναχιου** πρώην βοηθός του **Τζωρτζ Μήνου** και ταμίας της **AFL-CIO**, υπό την ηγεσία της Τζέιν Κιρκπάτρικ. Μεταξύ των μελών

του Διοικητικού Συμβουλίου είναι και ο **Μάικλ Νόβακ** από το νεοσυντηρητικό think tank *American Enterprise Institute (AEI)* και ο **Γουέσλεϊ Κλαρκ** (Ανώτατος Διοικητής του NATO στον πόλεμο του Κοσσυφοπεδίου).

Τα ιδρύματα των Δημοκρατικών και των Ρεπουμπλικάνων διευθύνονται από πεπεισμένους θιασώτες της παγκοσμιοποίησης. Η πρόεδρος του **NDI**, Μαντλίν Ολμπράιτ, είχε, σαν υπουργός Εξωτερικών του **Κλίντον**, σημαντική ευθύνη για τον πόλεμο στο Κοσσυφοπέδιο, ενώ ο ρεπουμπλικάνος γερουσιαστής **Τζων ΜακΚέιν**, ο οποίος διευθύνει το **IRI**, υποστήριξε όλους τους πολέμους του Κλίντον και του

Μπους. Στις εκλογές για την ανάδειξη του ρεπουμπλικάνου υποψηφίου το 2000, ο ΜακΚέιν ήταν αντίπαλος του Μπους και είχε την υποστήριξη του προέδρου του **PNAC** και του αρχισυντάκτη του νεοσυντηρητικού κεντρικού οργάνου *Weekly Standard*, του **Γουίλιαμ Κρίστολ**. Εκπρόσωπος της Ολμπράιτ στο **NDI** είναι η **Ράσελ Χόροβιτς**, μια παλιά συντρόφισσα της Τζέιν Κιρκπάτρικ και πρώην κορυφαίο στέλεχος στο συνδικάτο των εκπαιδευτικών, παντρεμένη με τον αντιπρόεδρο της **NED**, Ντόναχιου. Στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του **IRI** ανήκουν ο συντηρητικός πραγματιστής **Λώρενς Ηγκλμπέργκερ**, ο **Μπρεντ Σκούκροφτ** (πρόεδρος της Εθνικής Ασφάλειας κατά τη διακυβέρνηση του πατέρα Μπους), ο νεοσυντηρητικός **Ράντυ Σόιμαν** (ένας από τους διευθυντές του **PNAC**, ταμίας του *Project on Transitional Democracies* και διευθυντής, το 2002-03, της Επιτροπής για την απελευθέρωση του Ιράκ) και η Τζέιν Κιρκπάτρικ. (...) Η τελευταία συμμετέχει μεταξύ άλλων στο Συμβούλιο του *Center for Security Policy*, στο Συμβούλιο του *Jewish Institute for National Security Affairs*, στο *Foundation for the Defense of Democracies*, στην *Committee on the Present Danger*, στο *"Golden Circle"* του *US Committee for a Free Lebanon*, στο Προεδρείο *Center for a Free Cuba* (υποστηρίζεται από την **NED**), στην *International Committee for Democracy in Cuba* (μαζί της και η κυρία Ολμπράιτ).

Freedom House

Σχεδόν σε κάθε «επανάσταση», που τα τελευταία χρόνια έγινε για το συμφέρον του θείου Σαμ, ήταν παρόν, παρέχοντας οικονομική και λογιστική υποστήριξη, το **Freedom House**. Το *Freedom House* δοξάστηκε με το να προωθεί εθελοντές «Αμερικανούς εμπειρογνώμονες», για να εκπαιδεύσουν «μέλη πολιτικών κομμάτων στη Σερβία». Το *Freedom House* χρηματοδότησε τις δραστηριότητες της σερβικής φοιτητικής οργάνωσης **Отпор** στην **Ουκρανία** (Отпор ήταν το πρότυπο για το ουκρανικό Δίκτυο *Pora*), συμμετείχε στον εφοδιασμό της ουκρανικής αντιπολίτευσης με σύγχρονα επικοινωνιακά μέσα κλπ. Σε μια έκθεση του think tank **Jamestown Foundation** (στο Προεδρείο του οποίου είναι ο **Ζμπίγκνιου Μπρεζίνσκι** και ο **Τζέιμς Γούλσεϋ**) μπορούσε κάποιος να διαβάσει: «Με Οδηγίες του Προγράμματος "Συμμετοχή στις εκλογές της Ουκρανίας", το οποίο πραγματοποιείται από το **NDI**, το **IRI** και χρηματοδοτείται από το *U.S. Agency for International Development*, εκπαιδεύτηκαν μέλη του *OTPOR-PORA*»³. Η "ΜΚΟ" χρηματοδοτείται τόσο από το **USAID** και το **NED**, όσο και από ιδιωτικά ιδρύματα, όπως: *George Soros*, *Scaife* και *Bradley*. Στην καθοριστική περίοδο για την Ουκρανία (Ιανουάριος 2003 - Σεπτέμβριος 2004), ο Τζέιμς Γούλσεϋ ήταν πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου. Ο Γούλσεϋ ήταν από το 1993 μέχρι το 1995 αρχηγός της **CIA**, σχετίζεται στενά με το **PNAC**, διευθύνει την νεοσυντηρητική μετωπική οργάνωση *"Committee on the Present Danger"*, που από το 2004 επανήλθε στο προσκήνιο και προπαγανδίζει τον «Τέταρτο Παγκόσμιο Πόλεμο».

Όταν όμως στην κορυφή μιας «οργάνωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα» βρίσκεται ένας πολεμοκάπηλος και πρώην αρχηγός της **CIA**, χαλάει και η εικόνα της οργάνωσης, γι' αυτό και ο Γούλσεϋ εγκατέλειψε στο μεταξύ τη θέση του στο *Freedom House*. Και ποιος δεν κάνει κακόβουλες σκέψεις όταν στον κατάλογο των μελών του προεδρείου βρίσκεται το όνομα **Ντιάνα Βιλλιέ Νεγκρεπόντε**; Ο σύζυγος αυτής της αξιότιμης κυρίας είναι ο Τζων Ντιμίτρι Νεγκρεπόντε, ανώτατος αρχηγός των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ. Στο προεδρείο υπάρχουν και άλλα αξιοσημείωτα ονόματα, όπως η Τζέην Κιρκπάτρικ, ο πρόεδρος της Τριμερούς Επιτροπής **Τόμας Σ. Φόλεϋ** (ένας παλιός γνωστός της Τζέην Κιρκπάτρικ από το **CDM**) και η προσφάτως αποθανούσα πρώην Πρόεδρος του συνδικάτου των εκπαιδευτικών **Σάντρα Φέλντμαν** (παλιά συντρόφισσα της Τζέην Κιρκπάτρικ και της Ράσελ Χόροβιτς). Στο προεδρείο ανήκει και ο **Σάμιουελ Χάντιγκτον**, ο οποίος είναι, μαζί με τον **Χένρυ Κίσιινγκερ** και τον Ζμπίγκνιου Μπρεζίνσκι, ο σημαντικότερος εκπρόσωπος της παλιάς γενιάς Αμερικανών ειδικών σε θέματα εξωτερικής πολιτικής. Ο Χάντιγκτον είναι, όπως και ο Γούλσεϋ και ο Φόλεϋ, μέλος του Πολιτικού Αμυντικού Συμβουλίου στο Πεντάγωνο και δημοσίευσε το 1991 ένα εγχειρίδιο για την ανατροπή αυταρχικών καθεστώτων (μήπως προϋπήρχε άραγε μη εμπιστευτική επί του θέματος έκθεση;). Η **Μαρία Χούμπερ** περιγράφει το περιεχόμενο αυτής της έκδοσης ως εξής:

«Προτεραιότητα έχει η συστηματική υπονόμηση της νομιμότητας των κυβερνήσεων, με κατηγορίες που μπορούν να βρουν πλατιά λαϊκή αποδοχή, όπως βαναυσότητα απέναντι στην αντιπολίτευση και διαφθορά. Σε σχέση με αυτό, τονίζεται η αναγκαιότητα των επαφών με τον

παγκόσμιο τύπο και τους διεθνείς οργανισμούς. Κεντρική σημασία έχει για τον Χάντιγκτον η κινητοποίηση υποστηρικτών στις ΗΠΑ, όπου ηθικολογούντες βουλευτές ασκούν ευχαρίστως πίεση στην κυβέρνηση, και για το σκοπό αυτό οι βουλευτές πρέπει να εφοδιάζονται με στοιχεία δραματικού περιεχομένου. Ακολουθούν συστάσεις: για ενότητα της αντιπολίτευσης, για πρόσδεση στην υπόθεση επιχειρηματιών και στρατηγών και τοποθέτηση ενός χαρισματικού ηγέτη στην κορυφή του κινήματος. Προβάλλεται κάθε ευκαιρία προκειμένου να εμφανίζεται η αντιπολίτευση ενάντια στην κυβέρνηση, ιδιαίτερα όταν αυτή διοργανώνει εκλογές. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει η μη χρήση βίας να είναι για την αντιπολίτευση ανώτατη επιταγή, προκειμένου να κερδίσει συμπάθειες στο εσωτερικό και στο εξωτερικό»².

Κατά την περίοδο της ανατροπής του Μιλόσεβιτς στη Σερβία, στο προεδρείο του *Freedom House* βρίσκονταν επίσης ο Ζμπόγκνιου Μπρεζίνσκου και προσωπικότητες από το PNA, οι οποίες, υπό τον Τζωρτζ Μπους τον νεώτερο, μπήκαν στη κυβέρνηση: Ντόναλντ Ράμσφελντ, Πωλ Γούλφοβιτς, **Πέτερ Ρόντμαν** (από το 2001 Γραμματέας για τη Διεθνή Ασφάλεια στο Πεντάγωνο) και **Πάουλα Ντομπριάνσκου** (από το 2001 Γεν. Γραμματέας για τις Διεθνείς Σχέσεις στο Στέιτ Νηπάρτμεντ). Ο Γούλφοβιτς και η Ντομπριάνσκου ήταν επίσης μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του NED. Μέχρι την πτώση του Μιλόσεβιτς, το προεδρείο του *Freedom House* βρισκόταν, μέσω των Μπρεζίνσκου, Μαξ Κάμπελμαν, Κιρκπάτρικ, Ράμσφελντ, Γούλφοβιτς και Ντομπριάνσκου, προσωπικά σε επαφή με το **Balkan Action Council**, μια οργάνωση από λομπιστές υπέρ των Αλβανών του Κοσσυφοπεδίου και της σερβικής αντιπολίτευσης (ένα άλλο επίσης πολύ διάσημο μέλος αυτής της αξιότιμης παρέας, ο **Ελίε Βίζελ**, όπως και ο «άρχοντας του σκότους», **Ρίτσαρντ Περλ**, συμμετείχε στο Προεδρείο του *Balkan Action Council*).

Ο **Μπρεζίνσκου** διευθύνει την *American Committee for Peace* στην **Τσετσενία**, μια θυγατρική οργάνωση του *Freedom House*, στην οποία ανήκουν πολλοί διάσημοι νεοσυντηρητικοί. Ο **Μάξ Κάμπελμαν** (που είναι και στο Συμβούλιο της *Eurasia Foundation*) ήταν στη δεκαετία του '70 αρχηγός του CDM και της *Committee on the Present Danger*. Εκτός αυτού, πριν τον πάρει ο Ρήγκαν στο διπλωματικό σώμα, ήταν αντιπρόεδρος ε.τ. της *Anti Defamation League* και Πρόεδρος του Συμβουλίου στο *American Jewish Committee* (ο φορέας υποστήριξης του νεοσυντηρητικού περιοδικού *Commentary*). Επίσης, μαζί με τον Γούλσεϊ και την Κιρκπάτρικ, συμμετέχει στο Συμβούλιο του *Jewish Institute for National Security Affairs* και στην *Committee on the Present Danger*, που επανιδρύθηκε το 2004.

Albert Einstein Institution

Το **Albert Einstein Institution** ιδρύθηκε το 1983 από τον **Τζην Σαρπ** και χρηματοδοτείται μεταξύ άλλων από το NED και τον Τζωρτζ Σόρος. Για τις δραστηριότητες αυτής της Εταιρείας και τη συμμετοχή της στην «πορτοκαλί επανάσταση» γράφει η Μαρία Χούμπερ: «Ο Σαρπ συνέγραψε πολλές μπροσούρες με οδηγίες για την παθητική αντίσταση. Η μπροσούρα του "From Dictatorship to Democracy" υπάρχει, εκτός από τα σερβικά, ρωσικά και ουκρανικά, στα ισπανικά (πρωταρχικός στόχος η **Βενεζουέλα**) και στα αραβικά. Για την Ουκρανία εκτυπώθηκαν 12.000

αντίτυπα και το κείμενο δημοσιεύτηκε σε ιστοσελίδα. Η διανομή στη **Σερβία** χρηματοδοτήθηκε από το *Freedom House*. Ο σημερινός Πρόεδρος του *Albert Einstein Institution*, ο **Ρόμπερτ Λ. Χέλβεϊ**, εργάζεται πολλά χρόνια στο Πεντάγωνο, και συγκεκριμένα στη **Defence Intelligence Agency (DIA)**. Συντονίζει ομάδες αντιστασιακών στη **Βιρμανία** και το 1989 προετοίμαζε στο Χογκ Κονγκ τους ηγέτες των φοιτητών από το **Πεκίνο**. Η «μοναδική του εξειδίκευση» στηρίζεται, σύμφωνα με το ίδιο το *Albert Einstein Institution*, σε μια στρατηγική παράλληλης εφαρμογής στρατιωτικής και παθητικής αντίστασης: σαφής καθορισμός του στόχου, ακριβής επιχειρησιακή αξιολόγηση της κατάστασης, επιχειρησιακός σχεδιασμός. Το, Φεβρουάριο του 2000, ο συνταγματάρχης Ρόμπερτ Λ. Χέλβεϊ έκανε σεμινάρια στη **Βουδαπέστη** στους αντιπολιτευόμενους ηγέτες των φοιτητών από τη **Σερβία**. Από αυτή τη συνεργασία προέκυψε το κίνημα **OTPOR** – και μια εμπλουτισμένη νέα έκδοση του εγχειριδίου του Τζην Σαρπ, προσαρμοσμένη στις τοπικές συνθήκες².

Τα περισσότερα ιδρύματα που παρουσιάστηκαν στο κείμενο αυτό έχουν παραφυάδες στην **Ανατολική Ευρώπη**, που κρύβονται πίσω από διαφορετικά ονόματα. Τελευταία, η Ρωσική Δούμα ψήφισε έναν νόμο που δίνει στην κυβέρνηση τη δυνατότητα να παρεμβαίνει ενάντια σε τέτοιου είδους **ΜΚΟ**. Ο νόμος είναι αρκετά κατανοητός και οι οδυρμοί του φιλελεύθερου τύπου θα πρέπει να είναι για τον **Πούτιν** μία ένδειξη ότι έχει δίκιο. Γι' αυτό, πλέον, και μια «επανάσταση» στη Μόσχα θα πρέπει να είναι κάπως πιο δύσκολη υπόθεση.

Από το *Berliner Umschau*
01/03/2006.
Μετάφραση:
Βασίλης Στοϊλόπουλος

*

1. M. McFaul, "What Democracy Assistance Is...and Is Not. Democracy is not an American plot", <http://www.hooverdigest.org/051/mcfaul.html>

2. Maria Huber, "Demokratieexport nach Osteuropa. US-Strategien in der Ukraine", *Blaetter fuer deutsche und internationale Politik*. Jg. 2005, Nr. 12, 1463-1472

3. Justus Leicht, "Opposition made in USA". *World Socialist Web Site*, 2. Dez. 2004. <http://www.wsws.org/de/>

Το Δίκτυο επιδοτήσεων του George Soros !

